Rahman ve Rahim olan Allah'in adıyla

Zamanımızda İslam Adı Altında İslam'a Zarar Veren Hareketler

İrca ve Küfür Hareketleri

Örnek olarak:

el-Kaide – Hamas – Hadis İnkarcıları – Şia (Rafizîler) – Taliban – İbadiyye – Sofiler

Ve benzerleri …

Ebu Musa el-Medenî

Hiçbir ekleme ve çıkartma yapmama şartı ile, basım hakkı herkes içindir

Önsöz:

Hamd Alemlerin Rab'bi olan Allah'a olsun. Salat selam, önderimiz Muhammed'in s.a.v.'in üzerine olsun. Allah'ın rahmeti, Muhammed'i s.a.v. önder olarak kabul eden ve sünnetini takip eden müslümanların üzerine olsun.

Bundan sonra:

Bil ki bir kişi Allah'ın yolundan gitmediği takdirde müslüman olamaz.

Allah'ın yolundan gitmek de, ancak ve ancak iki şart ile olabilir:

Bir: Allah'ın dîni ne ise onları kabul etmek.

İki: Yaşamak ve uygulamak.

Bu hakîkati milyonlarca insan her gün onlarca defa Fatiha suresinde tekrarladıkları halde, hiç manasını düşünmeden söylemektedirler.

Allah c.c. insanlara fehmetme yetkisi nasib etsin. Maalesef insanlar düşünmüyorlar …

Öyle bir zamanda yaşıyoruz ki, artık insanlar ne İslamı dikkate alıyorlar, ne Kuran'ı, ne de Sünnet'i …

Artık insanlar, İslam dîninden söz edecekleri zaman, kendi hocaları olarak gördükleri insanları takip ediyorlar, onların sözlerinden çıkmıyorlar ve onları ilahlaştırıyorlar. Bu hocaları önder olarak görüyorlar ve onları takip ediyorlar. Halbuki bu İslam değildir.

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Her hangi bir konuda ihtilafa düşerseniz, onun hükmü Allah'adır**.[1]

Derim ki: Ama maalesef günümüzün insanları, Allah'ı ve Allah'ın dediklerini dikkate almadılar. İşte bu nedenle sapıttılar ve cehennem yoluna girdiler.

[1] Şura suresi. 10.ayet.

Sapkın hocalar ve dinsiz insanlar da, fetva makamına yükseldiler ve insanları dinsizliğe davet ettiler. Şeyh Abdurrahman bin Hasan'ın dediği gibi: **Her kim meleke ve tahsilden önce, böyle dînî meselelere girip de bahis yaparsa, işte o zaman ifsad ettiği şeyler, ıslah ettiği şeylerden daha fazla olur**.[2]

Şeyhulislam İbni Teymiyye de şöyle demiştir: **Ve denilmiştir ki: Şüphesiz ki insanları saptıranlar "yarım Mutekellim"[3], "yarım Fakih", "yarım Nahivci" ve "yarım doktor"dur. İşte ilki dini bozar. Sonraki ülkeyi bozar. Sonraki dili bozar. Sonraki bedeni bozar.**[4]

Derim ki: Bu nedenle özellikle de türkiyede sofilerin ve benzerî müşriklerin her tarafta dolaşıp, küfrü islam gibi göstermelerini görüyoruz. İşte bunlar sayesinde hem din elden gitti, hem de islam devleti yok edildi.

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **(O Allah) Bir kısmı hidayete erdirmiş, bir kısım için de dalaleti hak görmüştür.**

Şüphe yok ki onlar, şeytanları Allah dışında velî[5] edindiler. Kendilerini de hak üzere zannederler.[6]

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Ve o (şeytanlar) onları (kafirleri) yoldan çıkarıyorlar.**

Onlar da (kafirler de) kendilerini hidayet üzere zannederler.[7]

Derim ki: İşte bu, kafirlerin halidir. Onlar kendilerini dosdoğru yol üzere zannederler, halbuki onlar dalaletin en dibine inmiş bir haldedirler.

---

[2] ed-Durarus Seniyye Fil Ecvibetin Necdiyye. 10.clt. 341.s. 1417.yılın bsk.
[3] Mutekellimden kasıd, islam dîni hakkında konuşan kişi demektir.
[4] el-İstigase Fi er-Raddi Ala el-Bekrî. Kitabın telhîsî. 2.clt. 730.s. Guraba bsk.
Benzeri: ed-Durarus Seniyye Fil Ecvibetin Necdiyye. 10.clt. 342.s. 1417.yılın bsk.
[5] Velî demek, yardımcı, destekçi, savunucu, tabî olma ve taraf manalarına gelmektedir. Tafsilli beyan, Allah'ın izni ile el-Vela ve el-Bera adlı eserde olacaktır inşaAllah.
[6] Araf suresi. 30.ayet.
[7] Zuhruf suresi. 37.ayet.

İşte bu nedenle, biz müslümanların kafirlerin hîlelerine ve saptırmalarına düşmemek için, tek yapmamız gereken, Allah'ın dînine sarılmamızdır. Allah'ın dînine sarılmamız da, Allah'ın indirdiği kitaba sarılmak ile olabilir.Tek çare budur. Allah'ın dediklerine inanmak ve yaşamak, her müslümanın yapması gereken şey olması lazımdır.

Kuran'ı okuduğumuzda, Allah'ın emirlerini ve yasaklarını öğrenmiş olacağız. Allah'ın neleri yasakladığını görmüş olacağız. Allah'ın neler yaptığımızda bizleri seveceğini, neler yaptığımızda bizlerden nefret edeceğini öğrenmiş olacağız. Aynı zamanda Kuran'ı okuduğumuzda, Kuran'da Allah'ın emrettiği gibi Kuran'ın yaşanmış hali olan Allah Rasulu'nun s.a.v. sünnetlerini takip etmeye başlayacağız.

İşte bunu yaptığımızda, her yönü ile hakka sarılmış olacağız.

Neden Tekfir?

Bazı insanlar bu gibi soruları bizlere yöneltiyorlar. Bizler neden tekfir ediyoruz? diye soruyorlar.

Bizler de cevaben deriz ki: Bizler, her zaman Allah'ın istediği şekilde dînimizi yaşamaya gayret gösteriyoruz. Kuran'ı okuduğumuzda, Kuran'ı yaşayarak öğreten Peygamberimizin s.a.v. hayatına baktığımızda, insanların iki şekilde sınıflandırıldığını görmekteyiz:

Bir: Müslümanlar. Bunlar da Allah'a îman etmiş, kişiyi dinden çıkaracak bir inanca, söze ve fiile bulaşmamış insanlardır.

İki: Kafirler. Bunlar da kişiyi dinden çıkaran her hangi bir inanç, söz veya fiile bulaşmış kişilerdir.

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Dedik ki: Oradan (cennetten) inin. Artık size benden bir hidayet gelirse, bu durumda benim hidayetimi takip edenlere korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir.**

Küfür işleyen ve ayetlerimi yalanlıyanlar ise, işte onlar ateş ehlidirler (cehennemliklerdir). Onlar orada kalıcıdırlar.[8]

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Onların çoğu, müşrik olarak Allah'a îman ederler**.[9]

Derim ki: Geçmiş ayetlerden şunu anlıyoruz: Müslümanlar, her zaman azınlık olacak, kafirler ise her zaman çoğunluk olacak.

Ahirette de Allah c.c. müslümanları cennetine koyacak, kafirleri ise acı verici bir şekilde azaplandıracaktır.

O zaman durum böyle ise, bizim düşünmemiz ve hakkı aramamız gereklidir. Çünkü ahiret kolay bir mesele değil, herkesin hayatı ile alakalı olan bir meseledir. Ya ebedî mutluluk, ya da ebedî bir azab. İkisinden birisine şu insanoğlu girecektir. O zaman, ebedî mutluluğu elde etmek için, müslüman kişinin elinden geldiğince uğraşması, Rab'bi olan Allah'ı sevmesi, onun yolunda mücadele vermesi, Allah'ın elçisinin yolu üzere gitmesi şarttır.

Allah c.c. cennetten bahsederken şöyle demiştir: **İşte bunun için, amel yapanlar amel yapsınlar**.[10]

Derim ki: Durum böyle ise, bu yolda mücadele vermek ve uğraşmak lazım.

Bizleri yaratanın Allah olduğuna inanıyorsak, bu durumda bizim için en önemli şey, Allah'ı razı etmek ve Onun dediklerini yapmak olmalıdır. Eğer Allah'ı razı ettiğimizde, insanlar bize karşı gelecekse, bu bizi asla Allah'ın yolundan alıkoymaz. Aksine bu yolda ilerlememizi ve mücadelemize daha hararetle sarılmamızı sağlar.

İşte bu nedenle bizler kafirlere kafir dedik, Allah'a savaş açanlara savaş açtık, bu yolda mücadele verdik ve hala vermeye de devam ediyoruz.

---

[8] Bakara suresi. 38-39.ayetler.
[9] Yusuf suresi. 106.ayet.
[10] Saffat suresi. 61.ayet.

Tekfir demek, Allah'ın kafir dediğine kafir demektir. Bizler de bunu yapıyoruz. Yer yüzünde Allah'ı tanımayan, Allah yolunda olmayan herkesi kafir görüyoruz, onlara karşı mücadele veriyoruz.

İşte bunu gören kişi, neden tekfir ettiğimizi bilir, neden bu konuya önem gösterdiğimizi anlar.

Evet, bu konu bir ebedî hayatı kazanç mücadelesidir. Cenneti kazanabilmek için, cehennemliklere karşı canı ve malı Allah adına feda etme mücadelesidir.

Bu dediklerimi iyi anlayan ve zikrettiğim ayetleri düşünen kişi, şu sonuçlara ulaşacaktır:

- Yer yüzündeki insanlar, müslüman ve kafir diye ikiye ayrılmaktadırlar.
- Müslümanlar cennete, kafirler ise cehenneme gireceklerdir.
- Müslümanların amacı cehennemliklere karşı mücadele vermek, bunun karşısında ebedî mutluluğu, Allah'ın rızasını ve cenneti kazanmaktır.
- Yer yüzündeki insanların çoğu, müşrik olarak Allah'a îman ederler.
- Yer yüzündeki insanların çoğu, Allah'a gerçek manada inandıklarını zannederler, halbuki onlar müşrik ve kafirdirler.
- Yer yüzündeki insanların çoğu, cehennem yolu üzere gittikleri halde, kendilerini dosdoğru yolda zannederler.

Umarım bunları fıkheden ve öğrenen kişi, İslam'ın ne olduğunu anlamış olur.

Sapkınların çoğalması

Sapkınların çok olmasının nedenini anlamak için, en başta cennetlikler ile cehennemlikler arasında olan mücadelenin nasıl başladığına bakmamız gerekir:

İblis ve İslam Mücadelesi:

Allah c.c. , şöyle buyurmuştur: **[26] Andolsun biz insanı, kuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan yarattık.**

[27] Cinleri de daha önce zehirli ateşten yaratmıştık.

[28] Hani Rabbin meleklere demişti ki: "Ben kupkuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan bir insan yaratacağım."

[29] "Ona şekil verdiğim ve ona ruhumdan üflediğim zaman[11], siz hemen onun için secdeye kapanın!"

[30] Meleklerin hepsi de hemen secde ettiler.

[31] Fakat İblis hariç! O, secde edenlerle beraber olmaktan kaçındı.

[32] (Allah:) Ey İblis! Secde edenlerle beraber olmayışının sebebi nedir? dedi.

[33] (İblis:) Ben kuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan yarattığın bir insana secde edecek değilim, dedi.

[34] Allah şöyle buyurdu: Öyle ise oradan çık! Artık kovuldun!

[35] Muhakkak ki kıyamet gününe kadar lânet senin üzerine olacaktır!

[36] (İblis:) Rabbim! Öyle ise, (varlıkların) tekrar dirileceği güne kadar bana mühlet ver, dedi.

---

[11] Yani: Allah c.c. ruhu yaratmıştır. Allah c.c. Ruh'u yaratıp, İnsanoğluna üflemiş, insanoğlu da bu şekilde oluşmuştur. Ayette geçtiği gibi …

[37-38] Allah: Sen bilinen bir vakte kadar kendilerine mühlet verilenlerdensin, buyurdu.

[39] (İblis) dedi ki: Rabbim! Beni saptırmana karşılık[12] ben de yeryüzünde onlara (günahları) süsleyeceğim ve onların hepsini mutlaka azdıracağım!

[40] Ancak onlardan ihlaslı kulların müstesna[13].

[41] (Allah) şöyle buyurdu: "İşte bana varan dosdoğru yol budur."

[42] "Şüphesiz kullarım üzerinde senin bir hakimiyetin yoktur. Ancak sana uyan sapkınlar müstesna."

[43] Muhakkak cehennem, onların hepsine vadolunan yerdir.

[44] Cehennemin yedi kapısı vardır. Onlardan her kapı için birer gurup ayrılmıştır.

[45] (Allah'ın azabından korkup rahmetine sığınan) takvâ sahipleri, mutlaka cennetlerde ve pınar başlarında olacaklar.[14]

Derim ki: İşte Cennet'likler ile Cehennem'likler arasındaki ilk mücadele, bu şekilde başlamıştır.

Şeytanların başı, Allah'ın düşmanı ve saptırıcı İblis, ilk günden beri insanları saptırtmak ve cehenneme sokmak için elinden gelen herşeyi yapmaktadır.

Bu nedenle bizim Şeytanların başkanı olan İblis'in, yine insanlar ve cinlerden olan takipçilerinin hîlelerini iyi bilmemiz lazım ki, onlara karşı

[12] Yani: İblis, Allah'a isyan ettiğinde, Allah c.c. ona cehennemi hak kılmıştır.
Bunun üzerine de, İblis: ''Cehennem'i bana hak kıldığın için, ben de şöyle şöyle yapacağım'' şeklinde Allah'a karşı gelmiştir.
Daha fazla bilgi için bkz: el-Hidaye. Yazarı: Mekkî bin Ebî Talib el-Kaysî. 4.clt. 2303.s.
Kelimenin arapça masdarı ''Gavê'' ifadesidir. Burada saptırma manasında kasd edilmiştir. Bkz: Lisanul Arab. 15.clt. 140.s. Sadır bsk.

[13] İşte burada görüldüğü gibi İblis bizzat kendisi az olan Muvahhid ve islah olan bir takım kulları, asla ve asla hak yolundan çıkaramayacağını zikrediyor.

[14] Hicr suresi.

mücadelemizi rahat bir şekilde devam ettirelim, onların tuzaklarına düşmeyelim. Bu şekilde de Allah'ın rızasını kazanabilelim.

Şeytan ve destekçileri, ellerinden geldiğince sapkın dinleri ve inançları yeryüzünde çoğaltıp, hak olan islam dîninin ortadan kaybolmasına gayret göstermişlerdir.

İşte şeytanın ve destekçilerinin asıl tuzağı budur. Zaten bu nedenle birçok sapkın inançları görüyoruz. Her biri diğerinden farklı bir şey söylüyor. Her sapkın grup kendini haklı zannediyor! Halbuki baktığın zaman, Kuran ve Sünnet ile alakasız olduklarını görüyorsun.

Allah'ın ve Allah Rasulunun s.a.v. , sapkın inançların çoğalmasını haber vermeleri

Allah c.c. , kafirlerden söz ederken şöyle buyurmuştur: **(Onlar) işlerini kendi aralarında bölük bölük ayırdılar. Onlardan her bir grup, kendilerinde olanla mutludurlar.**

Onlar ölene kadar, onları körlükleri ile başbaşa bırak.[15]

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Ona itaat edenler(den olun). Ondan korkun. Namazı kılın ve müşriklerden olmayın.**

(O müşrikler) Dinlerini bölenler ve grup grup olanlardır. Onlardan her bir grup, kendilerinde olanla mutludurlar.[16]

Hafız Mukri Ebu Muhammed Mekkî bin Ebi Talib r.h. , bu ayetin tefsirinde şöyle demiştir: **Yani: Her grup, kendi dinleri üzere oldukları için mutludurlar. Doğrunun da kendileri ile birlikte olduğunu zannederler.**[17]

---

[15] Muminun suresi. 53-54.ayetler.
[16] Rum suresi. 31-32.ayetler.
[17] el-Hidaye. 9.clt. 5689.s.
Fayda için bkz: Araf suresi. 30.ayet.

Derim ki: İşte müşriklerin hali budur. Allah c.c. , müşriklerin bölündüklerini ve sapıklığa düştüklerini haber vermiştir. Ve her geçen gün, müşriklerin sapkınlıkları ve bu şekilde bölünmeleri artıyor, islama zararları da çoğalıyor.

Bunu anlarsan, aynı zamanda *kendine müslüman diyene kafir diyemezsin* sloganının cehennemlik bir slogan olduğunu anlarsın.

Halbuki doğru olan şu slogandır: **Allah'ın müslüman dediğine kafir diyemezsin**. Ama bir kişi kendisinin müslüman olduğunu istediği kadar iddia etsin, eğer Allah c.c. onun kafir olduğunu haber veriyorsa, bu durumda bizler Allah'ın doğru söylediğini, o adamın da müslüman olma iddiasında yalancı olduğunu anlamış oluruz.

Allah Rasulu s.a.v. şöyle buyurmuştur: **Yahudiler 72, veya 71 fırkaya bölünmüşlerdir. Hristiyanlar da aynı şekilde (bölünmüşlerdir). Ümmetim de 73 fırkaya bölünecektir**.[18]

Ebu Abdullah el-Hakim İbnul Beyyî'in rivayetinde ise, bu hadisin sonunda şu ilave vardır: **Ümmetim de 73 fırkaya bölünecektir. Hepsi ateştedir. Sadece bir millet (fırka) hariç**.

Ona şöyle denildi: **O bir tek olan (hak üzere kalan fırka) nasıldır**?

(Allah Rasulu s.a.v.) Dedi ki: **Şu gün ben ve ashabım nasıl isek, bu şekilde kalanlardır**.[19]

Derim ki: Peygamberimizin s.a.v. ümmeti demek, Peygamberimizin s.a.v. şeriatı ile mükellef olan herkes demektir.[20]

---

[18] es-Sunen. Yazarı: Tirmizî. Ebvabul Îman. Sonuncu bâb. Bu ümmetin bölüneceğine dair gelen rivayetler babı.

Hadisin Sahih olduğunu belirtmiştir.

[19] el-Mustedrek Alas Sahihayn. Yazarı: İmam Hakim r.h. Kitabul İlm. 1.clt. 218.s. 444 numaralı rivayet. Darul Kutubul İlmiyye bsk.

[20] Ümmet ifadesi genelde bu manada kullanılmaktadır. Bu dediğimi destekleyen bir çok rivayet vardır.
Mesela bkz: Sahihi Buhari. Kitabu Bed-ul Halk. Melekleri zikretme babı. 3207 numaralı rivayet.
Yani: Hak olan fırka dışında olan diğer grupların hepsi, ateşte kalacaklardır.

İşte müslüman kişi, bu sapkın fırkaların arasında hak olanını aramak ile mükelleftir. Yoksa eğer hakkı aramazsa, Allah'ın emirlerine uymazsa, bu sapkın fırkalardan olur ve cehennemi boylar.

Hak olan fırka da, Allah Rasulunun s.a.v. haber verdiği gibi onun yolundan gidenlerdir. Eğer bizler de onun ve ashabının yolundan gitmek istiyorsak, Allah Rasulunun s.a.v. bize emanet olarak bıraktığı Kuran'a ve Sünnete elimizden geldiğince sahip çıkmamız lazımdır. İnanç, söz ve amel bakımından, yolumuz Allah Rasulunun s.a.v. yolu olmalıdır.

İşte Allah Rasulunun s.a.v. yoluna, hak taifenin yolu diyoruz. Rabbim hiçbir zaman bizi bu yoldan ayırmasın.

Hak taifeden nasıl olabiliriz?

Bir çok kişi, bu hakîkatte hata ediyor ve şöyle düşünüyor: Ben hak taifenin kim olduğunu nasıl öğrenebilirim?

Halbuki bu soru başta yanlıştır. Çünkü hak taifenin ferdleri illa her zaman bilinmesi gerekmiyor. Belki onlar dağlara çekilmişler ve sen onları bulamıyorsundur. Bu da olabilir. Nasıl ki bu dediğime delalet eden bir çok hadis mevcuttur[21].

O zaman hakkı arayan kişinin soracağı sorunun şu olması lazımdır: **Hak taifeden nasıl olabilirim**?

İşte bu soru, hakkı isteyenin soracağı sorudur.

Bunu soran kişinin, her konuda olduğu gibi bu konuda da direk Kuran'a ve Sünnete başvurması gereklidir. O zaman hak taifenin nasıl olduğunu Kuran'a bakarak araştırması gerekir. Böyle yaparsa hak taifenin inancını öğrenir. Öğrendikten sonra yaşarsa da hak yolun bir destekçisi olur.

[21] Tağute üye olma adlı risalemizde, bu konu üzerine bazı rivayetler zikretmiştir. Muracaat edilebilir.

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Her hangi bir konuda ihtilafa düşerseniz, onun hükmü Allah'adır**.[22]

Yani: Ne olursa olsun insanlar ihtilafa düştüklerinde başvurmaları gereken Allah'tır. Savunmalarını ona iletirler, zorluklarını Allah ile çözerler. Allah'a yönelirler.

Huzeyfe bin Yeman r.a. , Allah Rasulune s.a.v. kendi zamanında olan hayırlardan sonra bir şerrin olmasını sorduğu zaman, Allah Rasulu s.a.v. şöyle cevap vermiştir: **Körleştiren (görünmeyen) ve sağır edici (duyulmayan) bir fitne, (bu fitnenin) başlarında, cehennem kapısında olan davetçiler vardır.**

Ey Huzeyfe, senin bir ağaç kökünü ısırmış bir şekilde ölmen, onlardan (müşrik davetçilerden) her hangi birisini takip etmenden daha hayırlıdır.[23]

Derim ki: Bu hadis üzerinde iyi düşünen kişi, şu hakikati görecek ve kendisine şöyle diyecektir: Ben hakkı arayan bir kişi olarak, tek amacım Kuran'a ve Sünnete bakmaktır. O zaman ben, meydanda dolaşan bu sapkın gruplar ve cemaatler arasında hakkı aramamam lazım. Aksine, hakkı Kuran ve Sünnette aramam lazım. Kuran ve Sünnete baktığımda, bir grubun Kuran'ı ve Sünneti takip ettiğini görürsem, o zaman onlar ile birlikte olurum. Eğer göremezsem, bu durumda sapkın olanların hepsinden ayrılırım ve tek başıma müslüman olarak hayatımı sürdürmeye çalışırım. Allah'ın emirlerinden de uzaklaşmamaya çalışırım.

[22] Şura suresi. 10.ayet.
[23] es-Sunenul Kubra. Yazarı: Nesai. Kitabu Fedailul Kuran. Kuran'ı öğrenme ve içindekileri takip etme bâbı.
Derim ki: Senedi Sahih'tir.

Peygamberimizin s.a.v. kıyamete kadar sürecek olan savaşçı müslümanlardan söz etmesi

Günümüzde bir çok cahil insanlar, bu konuyu iyi kavrayamadıkları için bir çok hataya düşmektedirler. Bizler de hadisler ışığında bu konuda hakkı ortaya çıkaracağız inşaAllah:

Allah Rasulu s.a.v. şöyle buyurmuştur: **Ümmetimden bir taife, kıyamet gününe kadar hak üzere zuhur etmişçesine savaşacaklardır.**

Sonra Meryem oğlu Îsa s.a.v. iner, (Müslümanların) emîri der ki: Gel ve bize namaz kıldır.

(İsa s.a.v.) Şöyle cevap verir: Hayır, şüphe yok ki sizler birbirlerinizin emirlerisiniz. Bu da Allah'ın bu ümmete verdiği bir iyiliktir.[24]

Derim ki: Bu hadis çok önemli hadislerden birisidir. Şimdi hadisten alınacak faydaları zikredelim:

1- Hak olan müslümanlardan bir taife, kıyamete kadar her an savaş içinde olacaklardır.
2- Taife, az olan topluluklara denmektedir.
3- Hatta bir kişiye dahi, taife denmektedir.
Buhari r.h. şöyle demiştir: **Bir adama taife denir**.[25]
4- O zaman bu hak taife, bazı zamanlarda tek bir kişi bile kalabilir.
5- O zaman bu hak taife, illa meydanda cihad adı altında savaşan, kendini müslüman zanneden ve meşhur olan sapkın gruplar olmak zorunda değildir.
6- Savaşçı hak taife, hak üzere cihad ederler. Sapıkça cihad etmezler.

---

[24] Sahihi Muslim. 156 numaralı rivayet. Nevevî'nin tertibine göre: Kitabul Îman. 71.bab.
Bu hadisi zamanında şu şekilde çevirmiştim:
Ümmetimden bir topluluk, kıyamete kadar, hak üzere ve açık bir halde savaşacaklardır. Sonra da İsa bin Meryem -Aleyhisselam- iner. Onların emiri der ki: Gel bize imamlık yap. (İsa) der ki: Hayır, sizler birbirlerinize emirlersiniz. Bu Allah'tan bu ümmete bir ikramdır.
[25] Sahihi Buhari. Kitabu Ahbarl Ahad. İlk başı. 9.clt. 86.s. Tukun Neca bsk.

7- O zaman tekfir ahkamını bilmeyen günümüzdeki sapkınlar, ne kadar savaşçı olsalar da, sadece ve sadece şeytanın hizmetçileridirler.

8- Hak olan savaşçı taife, hak üzere zuhur edeceklerdir. Yani illa her zaman meşhur olmak zorunda değillerdir. Ama her zaman hak üzere zuhur ederler, yani **hak üzere olurlar**. Zuhur etmenin manası da budur zaten[26].

9- Hak olan taife, bir kişi dahi olsa yer yüzünde hak üzere savaş eder. Bunu bilen bilir, bilmeyen bilmez. Bunlara zarar vermeye çalışanlar, zarar veremezler. O hak taifeden olan tek müslüman şehid olsa, Allah c.c. yerine bir başkasını gönderir. Ve bu şekilde kıyamete kadar hak taife cihad ede ede devam eder ve kalıcıdır.

Aynı zamanda diğer hadislere baktığımız zaman, Allah Rasulu s.a.v. gelecekte olan fitneleri bildiği için[27], bazenleri müslümanları tekil savaşlara girmeleri için tavsiyelerde bulunmuştur.

Allah Rasulunun s.a.v. bu şekilde tavsiyede bulunması, gelecekte müslümanların azalacağını göstermektedir.

Ebu Said el-Hudrî'nin r.a. rivayet ettiğine göre, bir adam Allah Rasulune s.a.v. gelir ve şöyle der: **En iyi kişi kimdir**?

Bunun üzerine s.a.v. şöyle cevap verir: **Allah yolunda malı ve canı ile cihad eden kişidir**.

(Adam) der ki: **Sonra kim**?

(Allah Rasulu s.a.v.) şöyle cevap verir: **Dağların aralarında olan (gizli) yerlerde olan mümin kişidir. Allah'a ibadet eder, kendi şerrinden de insanları uzak tutar**.[28]

[26] Bu konuda Tağuta Muhakeme Olmanın Hükmü adlı eserimizin önsözü muracaat edilebilir.
[27] Elbette bu bilgiyi Allah c.c. Rasulune öğretmiştir.
[28] Sahihi Muslim. 1888 numaralı rivayet. Nevevî'nin tertibine göre: Kitabul İmare. 34.bab. / Sahihi Buhari. 4.clt. 15.s.

Ebu Hureyre'nin r.a. rivayet ettiğine göre, Allah Rasulu s.a.v. şöyle buyurmuştur: **İnsanlar için en hayırlı maaş şöyledir:**

Bir adam atının ipinden tutar[29], üzerinde hızla uçar[30]. Ne zaman ses duysa, veya çığlık işitse, direk oraya uçar. Öldürmek arzusu, ölmek de (şehid olmak da) tahminen başına geleceği şeydir.

Veya bir adam, azıcık koyunları[31] ile şu dağlardan birisinin en üstünde kalır. Veya şu vadilerden birisine iner. Namazını kılar. Zekatını verir. Ölüm kendisine gelene kadar Rab'bine ibadet eder. İnsanlardan ayrılması ile, sadece hayır içinde kalır.[32]

Derim ki: Bu hadiste kafirleri öldürmenin Allah katında çok değerli bir şey olduğunu göstermektedir.

Bu nedenle Mamer'in İbni Tavus'tan, onun da babası Tavus'tan r.h. rivayet ettiğine göre şöyle demiştir: Allah Rasulu s.a.v. şöyle demiştir: **Fitnelerde en hayırlı kişi, atının ipinden veya (atının) başından tutan kişididir. O bu şekilde Allah'ın düşmanlarının peşine takılır, onları korkutur, onlar da kendisini korkuturlar.**

Ve bir adam, köyüne çekilmiş ve hakkını eda etmiştir. (İşte bu da en hayırlı kişilerdendir).[33]

Mamer şöyle demiştir: İbni Huseym'in bana tahdis ettiğine göre, Allah Rasulu s.a.v. şöyle demiştir: **Fitnelerde en hayırlı kişi, Allah yolunda kılıcının fey-i ile geçinen kişidir.**

---

[29] Arapçasında ''İnân'' ifadesi geçmiştir. Manası da: Atlara bağlanan ip demektir. Bkz: Lisanul Arab. 13.clt. 291.s. Sadır bsk.
Derim ki: Maksad cihad etmektir. At yoksa da, başka bir şey ile cihad eder. Hiçbir şey bulamadı, atsız ve arabasız cihadına devam eder. Ve bu şekilde. Hadisten anlaşılan da budur zaten.

[30] Yani: Cihad aşkı ile her yere gider ve düşman ile savaşır.

[31] Veya: Ufak baş hayvanları ile …

[32] Sahihi Muslim. 1889 numaralı rivayet. Nevevî'nin tertibine göre: Kitabul İmare. 34.bab.

[33] el-Cami. Yazarı: Mamer bir Raşid.
Derim ki: Tavus'a kadar senedi sahihtir. Ama hadis murseldir. Yalnız manası bir önceki rivayetlerde görüldüğü gibi sahihtir.

Bir adam da dağın en üstlerinde[34], koyunlarının sütü ile[35] geçinir, (bu da o en hayırlı kişilerdendir).[36]

Derim ki: Buraya kadar zikrettiğim rivayetler, dediğimin hak olduğunu göstermektedir. O da: **Hak olan taife, bazen tekil savaşlar da yapabilirler**.

O zaman bizler hakkı öğrenmek için meydanlara çıkmış, itikadsız, cahil olup da şeytana hizmet edenlere bakıp hakkı aramamalıyız. Aksine, hakkı Kuran ve Sünnette aramalıyız.

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Îman edenler, Allah'ın yolunda savaş ederler. Kafir olanlar da, tağutun yolunda savaş ederler. Sizler de şeytanın velîleri (destekçileri) ile savaşın. Şüphe yok ki şeytanın hîleleri zayıftır**.[37]

Derim ki: Allah c.c bu ayette, iki yoldan bahsediyor:

Birinci yol: Allah'ın yolu. Îman edenlerin de bu yol üzere savaştıklarını haber veriyor.

Bu yol hakkında Taberi r.h. der ki: **(Onlar) Allah'a itaat ederek, onun dîni üzere ve kulları için koyduğu kanunlar altında (cihad ederler)**.[38]

İkinci yol: Tağutların yolu. Kafir olanların da bu yol üzere savaştıklarını haber veriyor.

---

[34] Arapçasında ''Şahika'' ifadesi geçer. Manası da dağların en üstüdür. Bkz: en-Nihayei Fi Garibil Hadisi Vel Eser. 2.clt. 516.s. Yazarı: İbnul Esir. 606.yılda vefat etmiştir. el-Mektebetul İlmiyye bsk.

[35] Arapçasında ''Rasel'' ifadesi geçmektedir. Bunun buradaki manası da, koyunun verdiği süt ile geçinir manasındadır. Bkz: en-Nihayei Fi Garibil Hadisi Vel Eser. 2.clt. 222.s. Yazarı: İbnul Esir. 606.yılda vefat etmiştir. el-Mektebetul İlmiyye bsk.

[36] el-Fiten. Yazarı: Nuaym bin Hammad r.h. 220 numaralı rivayet.
Hafız Nuaym, bunu Abdullah bin Mubarek'ten, o da Mamer'den, o da İbni Huseym'den rivayet etmiştir. İbni Huseym'e kadar sened kuvvetli olsa da, yine kopukluk vardır. Ama geçmiş hadisler bu hadisi açıklamaktadır. Manası doğru olduğundan, güzel ve günümüze uyduğundan zikrettim.
Geçmiş hadislere benzer hadislerden birisi de şudur: Sahihi Buhari. Kitabu Fedailul Medine. Deccal Medine'ye giremez babı. / Sahihi Muslim. 2938 numaralı rivayet.

[37] Nisa suresi. 76.ayet.

[38] Tefsirut Taberi. Adı: Camiul Beyan. 8.clt. 546.s. Risale bsk.

Bu yol hakkında Ebul Leys es-Semerkandî şöyle demiştir: **Yani: Şeytan'a itaat ederek (savaşırlar)**.[39]

Derim ki: O zaman şu sonuca ulaşırız: **Kafir olanlar, her ne kadar kendilerinin cihad ettiklerini iddia etseler de, onların bu iddiaları makbul değildir**. **Aksine, onlar şeytanın yolunda savaşırlar**.

İddialar da hakîkate uymadan kabul edilmez.

Allah Rasulunun s.a.v. , insanların çoğunun gelecekte sapıtacaklarından ve küfrün her yeri saracağından haber vermesi

Cihad edenlerin Müslüman olmaları – Cihad adı altında savaşan kafirlerin de mücahid olmadıklarının isbatı

Huzeyfe bin Yeman r.a. şöyle demiştir: İnsanlar Allah Rasulune s.a.v. hayırdan sorarlardı. Ben ise, (o vaktin) başıma gelmesinden korktuğum için şerden sorardım. Ona dedim ki: **Ey Allah'ın Rasulu, bizler cahiliyyede ve şer içinde idik. Ondan sonra Allah bize bu hayrı getirdi. Bu hayırdan sonra şer var mı**?

Dedi ki: **Evet**.

Dedim ki: **O şerden sonra bir hayır var mı**?

Dedi ki: **Evet. O (hayırda) duman da olacak**.

Dedim ki: **Onun dumanı da nedir**?

Dedi ki: **O kavim, benim sünnetim ile sünnetlenmezler. Hidayetim dışında hidayete çağırırlar. (Yaptıklarının) bazılarını kabul edersin, bazılarını inkar edersin**.

Dedim ki: **O hayırdan sonra bir şey var mı**?

---

[39] Bahrul Ulum. 1.clt. 318.s.

Dedi ki: **Evet. Cehennem'in kapısında olacak olan davetçiler vardır. Her kim onların davetlerine icabet ederse, onu cehennemin içine atarlar**.

Dedim ki: **Ey Allah'ın Rasulu, onları bize vasfet**.

Dedi ki: **Evet, (vasfedeyim). Onlar öyle bir kavimler ki, ciltleri ve dilleri bizler ile aynıdır**[40].

Dedim ki: **Ey Allah'ın Rasulu, o zamana ulaşırsam, ne yapmamı istersin**?

Dedi ki: **Müslümanların cemaati ve imamı ile birlikte ol**.

Dedim ki: **Eğer müslümanların cemaati ve imamı olmazsa**?

Dedi ki: **O fırkaların hepsinden ayrıl. Hatta ölüm sana gelene kadar, bir ağaç kabuğunu ısırmış bir şekilde kal**.[41]

Derim ki: Bu hadise dikkat ettiğimizde göreceğiz ki belli zamanlarda müslümanların cemaati ve imamı olmayabilir. İşte o zamanlar için de Allah Rasulu s.a.v. , bütün sapkın fırkalardan ayrılmayı ve hak üzere tek bile olsak kalmayı bizlere tavsiye etmiştir.

O zaman bilmeliyiz ki müslümanların sayısı kimi zaman çoğalacak ve kimi zaman azalacaktır. Eğer durum böyle ise, hak taifenin her an büyük ordular ile savaşacağını zannetmek, asla doğru bir çıkarım değildir. Böyle bir çıkarımı da, geçmiş hadisler reddetmektedir.

Bu nedenle alimlerin de cihadı ve cihad meydanlarını övmeleri doğru anlaşılmalıdır. Müslüman alimler, hiçbir zaman kafirlerin şeytan yolunda yaptıkları savaşları övmemişlerdir. Ama müslüman alimler, müslümanların cihadlarını övmüşlerdir.

---

[40] Yani: Arapça konuşacaklar. Müslümanlar ile aynı milletten olacaklar.
Ama bununla birlikte sapkınlığa davet edecekler ve kafirlerin imamları olacaklar.

[41] Sahihi Muslim. 1847 numaralı rivayet. Nevevî'nin tertibine göre: Kitabul İmaret. 13.bab. / Sahihi Buhari. Kitabul Menakib. İslam'da peygamberliğin alameti babı. 3606 numaralı rivayet. 4.clt. 199.s.
Tenbih: Nevevî bu hadis için şöyle bir başlık açmıştır: … **Küfre davet eden davetçilerden sakındırma babı**.

Mesela tatarlar cihad adı altında islam topraklarını ele geçirirlerken, İbni Teymiyye ve yanındaki alimlerin hiç biri, onların hak taife olduğunu iddia etmedi! Aksine alimler onların cehennem yolunda olduklarını beyan ettiler. Bu da çok meşhur ve bilinen bir şeydir[42].

Bizler de Kuran ve Sünneti takip eden müslümanlar olarak, hiçbir zaman kafirlerin ordularını övmedik. Aksine müslüman olan savaşçıları övdük. Hakkın da müslüman savaşçılar ile birlikte olduğunu söyledik. Hakkın, müşrik savaşçılardan beri ve ayrı olduğunu da hep dile getirmeye çalıştık. Allah bizi bu haktan ayırmasın, amin.

Şeyhulislam Takiyyuddin İbni Teymiyye el-Harrani ed-Dimeşki "Mecmuul Fetava"sında olan bir risalesinde şöyle demektedir: **İşte bu nedenle "Cihad" (cihad eden kişide) ilmin bütün kapılarını kapsayan *hidayetin* bulunmasını gerektirir. Nasil ki buna Allah'ın şu sözünün delalet ettigi gibi: '' (Ve bizim uğrumuzda cihad edenleri elbette kendi yollarımıza eriştireceğiz) ''[43]**

İşte kendi yolunda cihad eden kişi için, kendisinin butun hidayet yollarına hidayet edip ulaştıracağını haber vermiştir.

İşte bu nedenden dolayı iki İmam olan Abdullah bin Mubarek, Ahmed bin Hanbel ve başkaları şöyle demişlerdir: Eğer insanlar her hangi bir konuda ihtilafa düşerlerse, sizler savaşanların (veya cephelerde olanların) hangi görüş üzere olduğuna bakın. Çünkü "hak" onlar ile birliktedir. Çünkü Allah c.c. şöyle buyurmuştur: '' (Ve bizim uğrumuzda cihad edenleri elbette kendi yollarımıza eriştireceğiz) ''[44].[45]

---

[42] Mesela bkz: ed-Durarus Seniyye Fil Ecvibetin Necdiyye. 10.clt. 349.s. 1417.yılın bsk. Naklettiğim risale, Şeyh Abdullatif bin Abdurrahman'ın bir risalesidir.
Bu konu hakkında Şeyhulislam r.h. uzunlamasına bir risalesinde konuşmuştur. Bkz: Mecmuul Fetava. 35.clt. 145-151.s. Fehd bsk.
[43] Ankebut suresi. 69.ayet.
[44] Ankebut suresi. 69.ayet.
[45] Mecmuul Fetava. 28.clt. 442.s.
Derim ki: Bu konuda bir çok nakiller daha mevcuttur. O nakillerin bir kısmını arapça yazdığım ''Îlamul Alamet'' adlı eserimde nakletmiştim, inşaAllah zamanı geldiğinde Rab'bim yayınlamayı nasib etsin, amin.

Derim ki: Elbette buradan kasıd müslüman savaşçı mücahidlerdir. Yoksa müşriklerin savaşçıları asla değildir.

Şeytan'ın yolu üzere savaşanlardan bazı örnekler

Geçmişte zikrettiğim ayet ve hadislere bakıldığı zaman, bir çok hakîkat ortaya çıkacaktır. En önemlisi de şunlardır:

- Allah Rasulu s.a.v. müslümanlara savaşmayı, veya insanlardan tamamıyla ayrılmayı tavsiye etmiştir.
- Allah Rasulu s.a.v. , bir çok hadisinde tekil savaş yapmayı tavsiye etmiştir. Bir başka hadislerde, grupla savaş yapan müslümanları övmüştür[46]. Bir başka hadislerde de, grupla veya tekil belirtmeden, her şekilde cihad eden müslümanları övmüştür.
- Müslüman kişi bu hadislerden çıkarım yaparak, şunu anlar:

  -Eğer savaş eden müslümanlar bulursa, birlikte ve cemaatleşerek savaş eder.

  -Eğer bulamazsa, tekil olarak savaş eder.
- Allah Rasulu s.a.v. , Allah yolunda savaş eden müslümanları övmüştür. Onların hak yolda savaş edenler olduklarını haber vermiştir. Ama müşrik olanları övmemiştir.

  O zaman anlarız ki muasır sapkın fırkalar, ne kadar savaş ederlerse etsinler, onlar şeytan yolunda mücadele verdikleri için, asla hak yolun askerleri değillerdir.
- Sapkın gruplar, her ne kadar cihad ettiklerini iddia etseler de, onlar sadece ve sadece şeytan ve tağut yolunda cihad etmektedirler, cehennem yolunun mücadelesini vermektedirler.

Zikredilen ayeti, buna yakın bir şekilde Taberî tefsir etmiş ve İmam İbni Zeyd'den r.h. bunu kuvvetli senedi ile rivayet etmiştir. Bkz: Tefsiri Taberî. 20.clt. 63.s. Risale bsk.

[46] Bu konuda hem Buhari ve Muslimde, hem de diğer hadis külliyatında hadisler bulunmaktadır.
Mesela: Sahihi Buhari. 4.clt. 34.s. Kitabul Cihad. Savaşta, Allah yolunda nöbet tutma babı.

Azıcık düşüncesi olan kişi bu dediklerimi düşünsün. Allah'ın ayetlerine ve hadislerine sarılsın, müşriklerden ayrılsın. Elinden geldiğince de müşrikler ile cihad etsin.

O zaman bilmemiz lazım ki, günümüzde meydana çıkmış ve kendini doğru gibi göstermeye çalışmış bu savaşçı gruplar, hak yol üzere değillerdir.

Zaten bir kişinin hak yolda olup olmadığını anlamak için, onun savaşmasına bakılmaz. Aksine onun îtikadına bakılır. Yoksa îtikadsız savaş demek, sadece cehennem yolu üzere savaş etmek demektir.

Ebu Hureyre'nin r.a. rivayet ettiğinde göre, Allah Rasulune s.a.v. şöyle soru yöneltilmiştir: **Hangi amel en faziletlidir**?

Bunun üzerine Allah Rasulu s.a.v. şöyle cevap verir: **Allah'a ve Rasulune îman etmektir**.

Denilir ki: Sonra nedir?

Dedi ki: **Allah yolunda cihad etmektir**.

Denildi ki: Sonra nedir?

Dedi ki: **Mebrur (makbul) olan Hac'dır**.[47]

Derim ki: O zaman bizler, bu sıralamayı iyi yapmamız lazımdır. En başta her kişinin Allah'a ve Rasulune îman etmesi gereklidir. Yoksa yaptığı hiçbir şey, makbule geçmez.

Ondan sonra, Allah'ın yolunda cihad etmesi en hayırlı olan iştir. İşte buraya dikkat edelim. Hadiste Allah Rasulu s.a.v. iki şeyden bahsediyor:

- Kişinin müslüman olması.
- Müslüman kişinin Allah yolunda cihad etmesi.

[47] Sahihi Buhari. Kitabul İman. İman ameldir diyenler babı. / Benzeri: Sahihi Muslim. 83 numaralı rivayet.

O zaman anlarız ki, bir kişi bu iki hasleti ve özelliği bir arada bulundurmazsa, onun savaşı cihad değil, dalalettir.

Günümüzdeki sapkın gruplara baktığımız zaman da, bunların bir çok kısma ayrıldıklarını görmekteyiz. Sapkın olan bu grupların geneli, üç farklı görüşe ayrılmışlardır:

- Cihadı inkar edenler. Asla savaş etmeyenler ve bunu yanlış görenler.

  Bunlar da, genelde tasavvufçuların büyük çoğunluğunda meşhurlaşmış bir görüştür. Yine bazı selef adı altında bilinen ve irca çukurunda batmış bazı cemaatler de bu görüştedirler.
- Cihadı kabul edenler. Savaş edip, kendi savaşlarını cihad zannedenler.

  Bunlar da, genelde selef adı altında çıkmış kesimleri içermektedir. Bazı tasavvuf cemaatleri de, bu görüştelerdir.

  Aynı şekilde muasır rafizîler de, cihad adı altında sünnî gördükleri kişiler ile savaşmaktadırlar.
- Cihadı kabul edenler. Ama cihad etmeyenler.

  Bunlar da, bazı selef adı altında davet yapan insanları içermektedir.

İşte bu cemaatlerin hepsi, inançları sağlam olmayan cemaatlerden bazılarıdır. Bu kişilerin îtikadlarında sorun olması ile birlikte, cihad fıkhını da bilmemektedirler.

Halbuki hakkı arayan kişi, geçmiş hadislerde zikredildiği gibi müslüman olur, sonra elinden geldiğince kafir ile cihad eder. Amacı da bu olur.

Hakkı aramayan sapkın kişiler ise, bir çok farklı fikirlere girer. En sonunda da cehennemi boylar.

Şimdi azıcık, cihad ettiğini iddia eden muasır gruplar üzerinde duralım ve diyelim ki:

Bu grupların her biri, kendi grubunun mücahid olduğunu iddia eder!

Bunları da şu şekilde sınıflandırabiliriz:

- Taliban.
- el-Kaide.
- Hamas.
- Suriye'de meşhurlaşmış olan muasır gruplar.

Bunların her biri, bilindiği gibi bölündüler, ara sıra fikirleri de değişmeye başladı. Bir çok farklı fikirlere de girdiler.

Bu gruplar, hakkı göremeyen sapkınlardır.

Bir de daha cahilleri var. Onlar da şunların cihad ettiklerini zannederler:

- Arabistan hükümet askerleri.

  Genel olarak Medhaliyye, Camiyye ve Murcie diye meşhurlaşmış cemaatler bu görüştedirler.

  Derim ki: Bilmiyorum, nasıl oluyor da yüz yıl boyunca Yemen'de birkaç kurşun dışında savaşmayan bu ordu, cihad eden ordu olabiliyor?!!!
- Mısır hükümet askerleri.

  Genel olarak Mısır'da bulunan bazı cemaatlerin görüşü budur. Taavvufçuların bir kısmı ve selef adı altında olan Medhaliyye cemaati bu fikir üzeredirler.

  Derim ki: İsrail ile Mısır'ın zamanında girdiği savaşı cihad olarak görmektedirler! Yani onlara göre her kim İsrail'e karşı savaşırsa mücahid oluyormuş.

  Bu kişilere göre Rusya da israile karşı savaştığında, mücahid olacak mıymış acaba?!
- Genel olarak kendine müslüman diyen kafir ülkelerin hükümetlerinin askerlerini hak taife görenler.

  Bunlar da, azınlık bir gruptur. Halkarın bir kısmı ve bir sürü ülkedeki cahil cami imamlarının inancı bu şekildedir.

İşte sapkın grupların bazılarının halleri budur. Herkes, bir grup kurmuş, bu grupların bazıları devlet kurabilmişler, bazıları hala kuramamışlar. Ve her sapık grup kendi savaşan askerlerini hak taife olarak addetmektedir[48].

Eğer durum böyle ise, her akıl sahibi anlar ki bizim asıl yapmamız gereken, Kuran'a ve Sünnete geri dönmemizdir.

Bundan sonra, zamanımızda en meşhur olmuş iki taife olan Hamas ve el-Kaide'nin fikirlerine bakalım, inançlarını görelim ve neden kafir olduklarını anlıyalım inşaAllah[49].

Bu konuya geçmeden önce de, müşriklerin bazı çirkin özelliklerinden sakındıralım.

Muasır Müşriklerde Olan İki Çirkin Özellik

Zamanımızın müşriklerine dikkat ettiğimizde, sahip oldukları bir çok kötü özellik göreceğiz. Bunlardan en barizleri ve meşhurları iki tanedir:

Bir:

Munazarayı Din Edinme

En büyük ve kötü hastalıklardan birisi de budur. İnsanlar sırf hava atmak ve rakiplerini yenmek için tartışmaya başladılar. Allah korusun.

Artık muasırların yaptıkları munazaralarda, veya munazara davetlerinde hakkın aranmadığı güneş gibi ortadadır. Sanki ilmî bir munakaşe yokmuş da,

---

[48] Halbuki Mısır ve Arabistan hükümetlerinin askerleri savaş içinde olmadıkları halde, Medhaliyye ve benzeri irca hareketlerinin bu hükümetlerin taifetul mansura ve savaşçı insanlar olduklarını nasıl iddia ettiklerine şaşıyorum …
el-Kaide, Taliban ve Hamas gibi harektlerin de, bu kadar küfürleri olmasına rağmen, kendilerini hak taife zannetmelerine şaşıyorum …

[49] Yıllar önce, muasırlar hakkında konuşmuyordum. Umuyordum ki muasır bilginler ve cemaatler, belki gün gelir ve hakkı görürler.
Ama maalesef bu kafir alimlerin ve dinsiz cemaatlerin sapkınlıkları o kadar çoğaldı ki, artık küfürlerinden sakındırmak kesin bir fariza haline geldi. Allah c.c. cümlemizi haktan ayırmasın, amin.

yerine bir güreş salonundaymış gibi ortam oluşturuluyor. İşte bu da gerçekten çok tehlikelidir.

O zaman bizlerin munazara yapmak ile hakkı anlatmak arasındaki farkı bilmemiz lazım. Zikrettiğimiz manada Munazara yapmak, kötü bir şeydir. Aksine hakkı anlatmak ve tebliğ yapmak ise, doğru bir şeydir.

Bu nedenle Allah'ın c.c. Kuran'da hep hakkı anlattığını görürsün. Ama cedel ve tartışma usulubunu Kuran'da asla bulamazsın.

Mesela şu sureler muracaat edilebilir: Şuara suresinin tamamı. / Taha suresinin tamamı.

Allah c.c. bir müşriğe verdiği reddiyesinde şöyle buyurmuştur: **Kendi yaratılışını unutarak bize karşı misal getirmeye kalkışıyor ve: "Şu çürümüş kemikleri kim diriltecek?" diyor.**

De ki: Onları ilk defa yaratmış olan diriltecek. Çünkü O, her türlü yaratmayı gayet iyi bilir.[50]

İşte Kuran'ın tebliğ uslubu bu şekildedir. Bizlerin de bu Kuran uslubunu takip etmemiz gereklidir.

Allah c.c. aksine, tartışmadan ve cedelden söz ederken hep kötü olduğunu belirtmiştir.

Zikredeceğimiz gibi tebliğ yapma ve munazara meselesini şu şekilde ikiye ayırabiliriz:

Bir: Tebliğ yapmak ve şüpheleri hak ile gidermek. Buna da güzel sözü söylemek ve anlatmak diyebiliriz. Veya hakkı taleb edenlerin cedeli ve munazarası diyebiliriz.

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Rab'binin yoluna hikmet ve güzel öğüt ile davet et. Onlar ile en güzel şekilde cedel yap**.[51]

[50] Yasin suresi. 78-79.ayetler.

Derim ki: Müfessirlerin geneline göre burada kasd edilen cedel, güzel bir uslub ile meseleyi anlatmaktır. Karşı taraf soru sorar, sen de ona konuyu açıklar ve anlatırsın. İşte buna arap lugatında cedel ve munazara denilebilir.

Bizim kötülediğimiz munazara şekli ise, bu zikrettiğimiz yöntem dışında olan her yöntemdir.[52]

İki: Bunun dışında olan olan cedel, tartışma ve munazara şekilleri ise, İslamiyete göre yasak olan hallerdendir.

Cundub bin Abdullah'ın rivayet ettiğine göre, Peygamberimiz s.a.v. şöyle buyurmuştur: **Kalpleriniz ısındığı müddetçe Kuran okuyun. Eğer ihtilaf ederseniz, kalkın** (ayrılın).[53]

Derim ki: Bu hadis net bir şekilde delalet ediyor ki, müslümanların bile kendi aralarında ihtilaf etmeleri caiz değildir. Eğer ihtilaf ederlerse, bu durumda hemen konuyu kapatıp ayrılmaları gerekir. Cedel ve tartışma yapmamaları gerekir.

Allah c.c. kafirlerden söz ederken şöyle buyurmuştur: **Onlar kavgacı (cedelci, kötü yolda tartışan) bir kavimdir**.[54]

Peygamberimizden s.a.v. zayıf senedler ile şöyle dediği rivayet edilmiştir: **Hidayetten sonra her hangi bir kavim sapıtırsa, illa ki cedelleşme (tartışma ve kavga) onlara verilir**.[55]

---

[51] Nahl suresi. 125.ayet.

[52] Hafız İbni Abdilber, Camiu Beyanil İlmi ve Fadlihi adlı eserinde bir konu açmış ve hak ehlinin nasıl munazara edeceğini, hangi konularda, kimler ile nasıl konuşacağını ve munzara edeceğini açıklamıştır.
Aynı zamanda ne zaman munazaranın sapkınlığa götüreceğini de zikretmiştir. Bkz: 2.clt. 953.s. İbnul Cevzî bsk.
İbni Abdilber'in naklettiklerinin bir kısmını, Kurtubî tefsirinde nakletmiştir: el-Cami Li Ahkamil Kuran. 3.clt. 286-287.s. Darul Kutubul Mısriyye bsk. Bakara suresi, 258.ayetin tefsiri.
Yalnız Kurtubî, kelamcılara meyilli olduğu için tefsirinin içinde bir çok ilmî hatalar yapmıştır. Bu yaptığı hatalar hem bu konuda, hem de başka konulardadır. Bunu da unutmamak lazım.

[53] Sahihi Buhari. Kitabu Fedailul Kuran. Sonuncu bab. 5060 numaralı rivayet. Tukun Necat bsk. / Sahihi Muslim. 2667 numaralı rivayet.

[54] Zuhruf suresi. 58.ayet.

Derim ki: O zaman geçmiş ayetten şunu anlıyoruz: Tartışma ve cedel ile bilinmek, kafirlerin işidir, müslümanların işi değildir.

İmam Malik, kafir olan rafizîler hakkında sorulduğunda, soru sorana şöyle demiştir: **Onlar ile konuşma**.

Derim ki: Bunu Şeyhulislam İbni Teymiyye ve Hafız Zehebî kabul edercesine nakletmişlerdir.[56]

Haris el-Muhasibî şöyle demiştir: **Munazarada bir çok kötü şeyler oluyor. Görüşünü beyenme gibi mesela. (Munazarada) Hakkı kabul etmekten engelliyen şey de, hakkı kabullenmeyi engelleyen taassubtur (hamiyye ve körce bir görüşü takip etmektir). Ve cedel yapmaya götüren kazanma isteğidir. Doğruyu kabul etmekten de alıkoyan şey, hata etmekten korkmaktır**.[57]

Sünnet imamlarından Berbaharî r.h. şöyle demiştir: **Hak ve Ehli Sünnet yolu üzere dimdik kalmak istiyorsan, şunlardan sakınmalısın: Kelam, Kelam ile uğraşanlar, Cedel, nefsanîce cedelleşme[58], kıyas ve dinde munazara yapmak.**

Şüphe yok ki sen kabul etmesen bile, bu kişilerden sadece dinlemen bile, kalpte şüphe bırakır. Kabullenme olarak kalbinde şüphe olması da zaten yeterlidir. Sonra bununla helak olup gidersin.[59]

Ve şöyle demiştir: **Bizim fukahamızdan ve alimlerimizden, munazara yapan, veya cidal yapan, veya tartışan birinin olduğu bize ulaşmamıştır (böyle munazara yapan hiç kimse bilmiyoruz).**[60]

---

[55] es-Sunen. Yazarı: İbni Mace. 48 numaralı rivayet. Risaletul Alemiyye bsk.
Manası ayete uygun olduğu için zikrettim.

[56] el-Munteka Min Minhacil Îtidal. 20.s. Muhibbuddin el-Hatib'in tahkiki ile olan nusha.
Bu eser, Şeyhulislamın r.h. Minahacus Sunne'sinin muhtasarıdır. İhtisar eden de Zehebî'dir.

[57] Mahiyetul Akl. 234.s. Darul Kendî bsk.

[58] Arapçasında ''Mira'' ifadesi vardır. Bunun manası da, zikrettiğim gibidir. Bkz: Tacul Arus.
Yazarı: Zebidî. 39.clt. 525.s. Hidaye bsk.

[59] Şerhus Sunne. 143.Madde.

[60] Şerhus Sunne. 146.Madde.

Eğer bir kişi sorsa ve derse: Peki bir sapkın kişi gelir de benimle munazara etmek isterse, ne yapmalıyım?

Cevaben deriz ki: Bunun en güzel cevabını İmam Acurrî r.h. eş-Şeriat adlı eserinde şöyle vermiştir: **Eğer birisi derse: Eğer bir adama Allah'u teala ilim verdi. Sonra bir adam ona dînî bir konuda soru sormaya, onunla tartışmaya ve cedelleşmeye geldi. Deliller ortaya çıksın ve görüşünü reddetmek amacı ile onunla munazara etmesini doğru görürmüsün?**

Ona denir ki: İşte bize yasaklanılan şey budur. Müslümanların eski imamlarının da bizi sakındırdığı şey, işte budur.

Eğer bir kişi derse: O zaman (böyle bir durumla karşılaşırsak) ne yapalım?

Ona şöyle denir: Eğer sana soruyu soran kişi, amacı hakkı bulmak ise. Munazara yapmak değil ise, işte bu durumda en güzel şekilde, Kuran'dan, Sünnet'ten, Sahabe sözlerinden ve Müslümanların imamlarından – Allah hepsinden razı olsun – ilim ile hakka davet edici bir şekilde en güzel dille ona yolu göster.

Ama eğer bu kişi seninle tartışma ve cedelleşme yapmak istiyorsa, işte senin için alimlerin kötü gördüğü şey budur. Asla onunla tartışma. Dînin adına ondan sakın.[61]

Derim ki: Bunun bir benzerini Hafız İbni Betta r.h. el-İbanetul Kubra adlı eserinde de zikretmiştir.[62]

Bilinmelidir ki munazara ve cedel yapmak, islam din düşmanları olan Mutezile'nin mezhebindendir. Malatî, kıble ehline muhalefet eden sapkınları sayarken, Mutezile'yi de 6.sırada zikreder. Onlar hakkında şöyle der: **Onlar Tartışmacı kişilerdir**.[63]

Kavamus Sunne el-Asbahanî r.h. şöyle demiştir: **Selef uleması şöyle demişlerdir: Geçmiş zamanlardan bu güne kadar, hiçbir mütekellimin**

---

[61] eş-Şeriat. Yazarı: Acurrî r.h. 1.clt. 449.s. Vatan bsk.
[62] el-İbanetul Kubra. 2.clt. 540.s. Raye bsk.
[63] et-Tenbih Ver Raddu Ala Ehlil Ehvai Vel Bidâ. 35-36.s. el-Ezheriyye bsk.

munazara ettiği kişinin görüşüne geçtiğini görmedik. Kendi mezhebinden munazara ettiği kişinin mezhebine geçtiğini de görmedik.

İşte bu (kelamcıların) asıl uğraşılması gereken şeyi bıraktıklarını gösterir. Selef de din konularında tartışmayı (cedelleşmeyi) kötü görmüşler ve bu konuda hadisler rivayet etmişlerdir. Onlar doğru olan bir şeyi asla kötülemezler.[64]

İmam Ashabanî r.h. , aynı eserinde şöyle bir konu açmıştır: **Bidat ehli ile munazara yapmanın, cedelleşmenin ve onları dinlemenin yasak oluşu**.[65]

390.yılda vefat eden İmam İbni Huveyz Mendad r.h. şöyle demiştir: **Her kim Allah'ın ayetlerine girer (bu konuda munazara ederse), bu durumda onunla oturulmaz. O kişi ile de görüşülmez. İster mümin olsun, ister kafir olsun**.[66]

Kurtubî, kafirlerden ve bidat ehlinden söz ederken şöyle demiştir: **Onların sözleri dinlenmez ve onlarla munazara yapılmaz**.[67]

Derim ki: Bu kadar net ayetler, hadisler ve nakillerden sonra Allah'ın izni ile konu ortaya çıkmış, Allah'ın dîninde munazara etmenin ne kadar kötü bir şey olduğu isbat edilmiştir.

O zaman hiçbir insanın munazarayı adet edinmemesi gerekir. Tartışma ve cedelleşme, ehli bidatın alametlerindendir. Allah c.c. biz müslümanları bidatçılardan uzak tutsun, amin.

Zamanımızın kafir cemaatlerinin en bariz diğer alametleri ise şudur:

---

[64] el-Hucce Fi Beyanil Mehacce. 1.clt. 111.s. Raye bsk.
[65] el-Hucce Fi Beyanil Mehacce. 1.clt. 338.s. Raye bsk.
[66] Bunu Kurtubî nakletmiştir. el-Cami Li Ahkamil Kuran. 7.clt. 13.s.
Derim ki: İbni Huveyz r.h. ehli sünnetin en değerli imamlarından birisidir. Allah'ın rahmeti üzerine olsun.
[67] el-Cami Li Ahkamil Kuran. 7.clt. 13.s.

İki:

Kitab ve Nakil Hırsızlığı

Muasır sapkın cemaatlere baktığımız zaman, görürüz ki çoğunda ilmî hırsızlıklar mevcuttur. Herkes diğerinin kitabından isim vermeden nakiller yapıyor. Hatta Mısır'da murcie cemaatlerinin bir kısmı, tamamıyla kitabın hepsini harfi harfine çalmak ile meşhurlaşmışlardır.

Elbette bir başkasının yıllarını verdiği bir çalışmayı kişinin kendisine nisbet etmesi, adaba ve ahlaka uymayan bir iştir. Bu nedenle böyle bir şeyi yapmak asla caiz değildir. Emanete ihanet etmektir.

Sahih senedler ile rivayet edildiğine göre Allah Rasulu s.a.v. şöyle buyurmuştur: **Şüphe yok ki ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim**.[68]

Bu Hadis hakkında Kadı Muhammed el-Meafirî el-İşbîlî, el-Mesalik Şerhu Muvattai Malik adlı eserinde şöyle demiştir: **Bu musned ve Sahih olan bir hadistir**.[69]

Bunun bir benzerini İbni Abdilber, Şemsuddin es-Sehavî[70] ve Zerkeşî[71] de söylemişlerdir.

İmam Malik, Yahya bin Said el-Ensarî'nin r.h. şöyle dediğini rivayet eder: **Bana ulaştığına göre, kişi güzel ahlakı ile gece namaz kılan, gündüz de (oruçtan) sıcak vakitlerde susuz kalanın derecesine ulaşır**.[72]

O zaman hiç kimsenin bir başkasının kitabını, veya naklettiği sözleri alıp da, kendisininmiş gibi nakletmesi caiz olmaz ve islam ahlakına uymaz.

---

[68] el-Edebul Mufred. Yazarı: İmam Buharî r.h. 273 numaralı rivayet.
إنما بعثت لأتمم صالح الأخلاق
[69] el-Mesalik. 7.clt. 252.s. Garb bsk.
[70] el-Mekasidul Hasene. 180.s. Darul Kitabul Arabî.
İbni Abdilber'in sözünü de kendisi nakletmiştir.
[71] el-lealil Mensura. 98.s. darul Kutubul İlmiyye bsk. Sıhhatini bir çok yönden isbat etmiştir.
[72] el-Muvatta. Yahya el-Leysî'nin rivayeti ile olan nusha. 2.clt. 904.s. 1607 numaralı rivayet. İhyaut Turas bsk.

Ama maalesef, genelde bidat taifelerinde kitab ve nakil hırsızlığı çok meşhurlamıştır. Her sapkın fırka, kendi cemaati dışındaki kişilerin yaptıkları araştırmaları çalıp kendilerine nisbet ediyorlar.

Halbuki bir kişi her hangi bir eserden istifade ederse, bu durumda en azından ilmî emanete uymak için ''Fazla bilgi için bakınız: …'' gibi bir ifade kullanarak, bu çalışması için aldığı istifadenin nereden olduğunu zikretmesi gereklidir.

Tarihte de kitab çalmaları ve nakil hırsızlıkları çok fazla olmuştur. Hele şairler arasında birbirlerinin şiirlerini çalan şairler çok fazladır. Ta ki bu konuda şairler ''Fülancanın hırsızlıkları'' başlığı altında eserler dahi yazmışlardır. Şairler özellike el-Mutenebbî adlı şair hakkında bir çok risale yazmışlardır.

388.yılda vefat eden, Muhammed İbnul Muzaffer el-Hatimî ''er-Risaletul Mûdiha Fi Zikri Serakat Ebit Tayyib el-Mutenebbi'' (Ebut Tayyib el-Mutenebbî'nin hırsıklarını zikreden apaçık risale) adında bir eser yazar.

393.yılda vefat eden, İbni Vekî Hasan ed-Dabbî et-Tinnîsî bu konuda ''el-Munsif Fis Sariki Vel Mesruki Minhu'' (çalan ve çalınan hakkında insaflı söz) adlı eserini yazar.

433.yılda vefat eden Ebu Saad el-Umeydî ise ''el-İbane An Serakatil Mutenebbî'' (Mutenebbî'nin hırsızlıklarını keşfetme) adlı eserini yazar. İşte bunlar, eski edebiyatçıların eserlerindendir.

911.yılda vefat eden Abdurrahman es-Suyutî, bir kişi bir eserini çaldığı zaman, şöyle bir eser yazar: el-Farik Beynel Musannif Ves Sarik. Yani: Hırsız ile yazar arasındaki fark.

İşte zikredeceğimiz bazı değerli nakiller. Amacım bu zikredeceğim kişileri övmek değildir. Aksine burada zikrettiklerimde itikadî sorunlar da olabilir. Ama asıl amacım, tarihte yaşayan bilgili insanların bu konuda ne kadar titiz olduklarının isbatıdır.

Yalnız günümüzde ise, maalesef emanetin tamamıyla kaybolduğunu görmekteyiz.

Mesela Suyutî'nin bu eserinde konumuz ile alakalı naklettiği bazı değerli nakilleri zikredelim inşaAllah:

Hafız el-Muzenî, el-Muhtasar adlı eserinde şöyle demiştir: **Şafiî dedi ki: Allah c.c. şöyle byurmuştur: Gökten tertemiz su indirdik**.[73]

Suyutî der ki: Alimler şöyle demişlerdir: **Muzenî'nin böyle yapmasının nedeni, Şafiî'nin eserlerine böyle başlamasından kaynaklanmaktadır**.[74]

Derim ki: Yoksa Muzenî elbette ayeti direk Kuran'dan nakledebilirdi. Ama ilmî emaneye uymak için böyle yapmıştır.

Şöyle demiştir: **İmamul Harameyn'den, Rafiî'den ve bu güne kadar gelenlerin hepsine baktığımızda, *fülancanın kitabında fülancanın kitabında şöyle bir nakil vardır* dediklerini görürürüz**.

Nevevî bidatın beşe bölünmesini, kendisi ile aynı zamanda yaşamış olan İzzeddin bin Abdusselam'dan nakletmiştir. Eğer istese idi, kendisi istinbat da edebilirdi … [75]

İbni Hacer talebelerine şunu öğretirdi: Eğer bir hadisi veya bir eseri kendisi zikretti ise, bu durumda şöyle deyin: Bunu fülanca rivayet etti, veya fülanca tahric etti. Bu bilgiyi de hocamız ibni Hacer (veya kim ise) bize haber verdi.[76]

Derim ki: Yine Sehavî'nin kendi eserlerinden isim vermeden nakleden kişilere kızdığını ve azarladığını zikreder.[77]

İmam Buharî r.h. , Ebu Hureyre'den r.a. şöyle dediğini rivayet etmiştir: Bir köylü gelir ve Allah Rasulune s.a.v. şöyle der: **Kıyamet ne zamandır**?

Allah Rasulu s.a.v. şöyle der: **Emanet kaybolduğu zaman, kıyameti bekle**.

---

[73] Furkan suresi. 48.ayet
[74] el-Farik Beynel Musannif Ves Sarik. 34-35.s.
[75] el-Farik Beynel Musannif Ves Sarik. 36-37.s.
[76] el-Farik Beynel Musannif Ves Sarik. 40-41.s.
[77] el-Farik Beynel Musannif Ves Sarik. 59.s.

Adam sorar: **Emanetin kaybolması da nasıl olur**?

Allah Rasulu s.a.v. şöyle der: **Eğer iş, sahipleri dışında başkalarına teslim edilirse, kıyameti bekle**.[78]

İşte bu nedenle insanları kitab ve nakil çalıntılarından sakındırıyoruz.

Bu konuda müslümanların titizce davranması ve bu kötü haslete kapanmamaları gerekmektedir.

Bizi haktan ayırmayan Allah'a hamd olun.

Muasır müşrik cemaatler

Burada, kendini müslüman zanneden, ama kafir olan muasır müşrik cemaatlerin en meşhurlarını tanıyalım ve zararlarını öğrenelim:

Taliban:

Taliban, Rus'lar ile yapılmış ilk afkan savaşı zamanında türemiş bir harekettir. Afganistan'da bir çok gruplar ile çarpışan Taliban, sonradan kendi hakimiyyetini kurmuştu.

Sonra Amerika'nın girmesi ile birlikte, gücü azaldı. Uzun süre sonra, Amerika'ya şiddetli darbeler indirdi ve hala indirmeye devam etmekte.

Îtikadları ise, genel olarak muasır hanefî inancına sahiptirler. Yani Allah'ın sıfatları hakkında Maturidî akîdesini benimserler. İçlerinde sıfatları tevil etmeyenler ise, çok az bir kesimdir.

Yusuf el-İyîrî, el-Mîzan Li Hareketi Talibân adlı eserinde bunları zikretmiştir. Bu kişi Muasır bir el-Kaide üyesidir. Bu kitapta Taliban'ın tarihinden söz

[78] Sahihi Buhari. 1.clt. 21.s. Kitabul İlm. 59 numaralı rivayet.
Ben hadisi muhtasarca zikrettim. Yoksa hadis daha uzun ve içinde bir olay da zikredilmiştir.

etmiştir. Aynı zamanda, kitabın içinde bir çok sapıklıkları yaymış, dinsizliklerini göstermiştir.

Bu adamlar ilmî olarak o kadar cahiller ki, kitabın sonlarına doğru Maturîdîleri hiç kimsenin bu güne kadar tekfir etmediğini iddia etmişlerdir!!!

Sanırım bu kişiler daha Darimî'nin en-Nakd'ından haberdar değiller! Veya hiç Makadise alimlerinin eserlerini görmemişler!

İşte bunların cahillikleri bu kadardır. Bir de daha murcie olan ve hükümetleri müslüman görenler ise, bu konularda iyice cahillerdir.

Aynı zamanda bu eserde, kabirden yardım isteyenlerin muayyen olarak tekfir edilmeyeceği de geçmektedir!! Bunu demek de dalalette çok ileriye gitmektir.

Allah hidayet nasib etsin.

Maalesef arabistan hükümetini bile tekfir etmeyen bir çok kişi, özellikle eski ''heyeti kibarı ulema'' ekolü, kabire tapanları muayyen olarak tekfir ettikleri halde, Arabistan hükümetini tekfir eden bu el-Kaide'nin ''heyeti kibarı ulema'' ekolünden bile bazı hususlarda daha fazla murcie olmaları, çok şaşırtıcı bir husustur.

Bu Yusuf el-İyîrî ve benzerleri, savaş ilmi bilen insanlar. İlmî seviyeleri çok olmadığı için, bu gibi hatalara düşmüşlerdir. İlmi olmayanın en başta böyle itikad gibi önemli hususlarda konuşmaktan uzak durması lazımdır.

Kuşkuşuz sapıklık, ya cahillikten meydana gelir, ya da bilgili olup da hakkı görememekten meydana gelir.

el-Kaide:

el-Kaide, Rus'ların Afganistan'ı işgal etmelerinden sonra, oraya giden araplar tarafından kurulmuş bir savaş örgütüdür. Bunlar çok büyüseler de, halen bir devlet kurmamışlardır!

el-Kaide, Afkanistan'da iken Taliban ile antlaşma yapmıştı, halen de Afkanistan'daki el-Kaide antlaşmasını devam ettirmekte. Bazen araları bozulsa da, antlaşmaları hemen hemen hiç bozulmamıştı.

Abdullah Azzam ve Usame diye bilinen bu iki kişi ile bu örgüt kurulmuştu. Ama maalesef itikadî konuda bu 2 kişinin eksiklikleri nedeni ile, bu örgüt İslam inancına sahip olamadı.

İlk afgan cihadı zamanında, Afganistan'daki hal, şu anda Suriye'deki hale benzerdi. Ama zaman ilerledikçe, el-Kaide ve Taliban hemen hemen heryeri ele geçirmişlerdi.

İlk Afgan savaşı döneminde, orada savaşan birçok farklı gruplar vardı. Aralarında kimlik ve pasaport kullanmayı küfür görenler vardı. Bu bilgileri Afgan savaşından dönen belli savaşçıların not defterlerinde görebiliyoruz.

Aynı zamanda cehaleti mutlak manada mazeret görmeyen gruplar da çok fazla idi.

Ama maaleef el-Kaide ve Taliban'ın başa geçmesi ile birlikte, bu zikrettiğim grupların hepsi tükendi. Orada hakimiyyeti de murcie olan zikrettiğim insanlar kurdular.

İlk zamanlarda, Ebu Muhammed el-Makdisî de Afgan cihadında idi. O zamanlar Abdullah Azzam ile tartışmış ve onların ''tekfir'' ve ''münkeri değiştirme'' noktasında hatalı olduklarını belirtmişti. Görülen o ki Makdisî, o zamanlar tekfir noktasında şimdiki haline göre daha iyi idi. Ama her geçen gün ircâ çukurunda dibe inen bu ve bu gibi şahıslar, artık tağutları bile tekfir etmekten korkar oldular!

Yine o zamanlarda Afganistan'da bulunanların arasında Ebu Katade el-Filistînî adlı kişi vardı. Bu kişi ile tekfirde kendisinin aşırı gördüğü kişiler ile çok fazla çarpışmaları oldu. O kadar çok bu konuda tartıştılar ki, Ebu Katade eserlerinde net bir şekilde, hiç utanmadan cehaletin mazeret olduğunu dile getirmeye başladı.

Zaman ilerledikçe, el-Kaide'ye yakın olan kişiler ile el-Kaide arasında, Taliban ile bir çalışma meselesinde ihtilaf çıktı. Ta ki bu konuda ''Keşfu Şubuhatil Mukatilin'' adlı eser kaleme alınarak, müşrikler ile bir savaşmanın olmayacağı belirtildi. Bunun üzerine adı geçen Ebu Katade, Cunetul Muttayyibîn başlığı altında bir risale kaleme alarak, el-Kaide fikrini taassublu bir şekilde savundu ve içinde bir çok küfrünü açığa çıkardı. Aynı zamanda eski müslüman alimlere bir çok yalan ve iftiralarda bulundu.

Maalesef, Arap yarım adasını tağutların ele geçirdiği gibi, Afganistan gibi savaş merkezleri olan ve zamanında İslam için kullanılması gereken bölgeler de, bu zikrettiğimiz tağut örgütler tarafından küfür daveti için kullanıldı.

Bütün din, Amerika ve Rusya ile savaşa bina edildi. Tevhid konusunda cahillerin, cihad adı altında yaptıkları savaşın sonu, maalesef bu oldu. Her cahil bu kafirlere katıldı, bu kafirler de her cahili barındırdı.

'' Allah'ın laneti, her bidatçıyı barındıranın üzerine olsun. ''[79]

Suriye el-Kaidesi (Nusret) – Irak Şam Devleti:

Sonra, el-Kaide hareketi Afganistan'dan diğer bölgelere sıçradı. Yemen'e, Irak'a ve batı Afrika'ya (Fas – Cezair vb…) kadar gitti. Aslında el-Kaide'den önce bu bölgelerin bir kısmında savaşan ufak gruplar vardı. Ama sonra Afganistan'da savaş eğitimi almış insanlar bu bölgelere gittiklerinde, o eski savaşan gruplardan el-Kaide'ye biyat aldılar. Sonra hareketlerini kuvvetlendirdiler.

Taki Irak'ta şu son zamanlarda el-Kaide hareketi, diğer el-Kaide'den ayrıldı. Eski el-Kaide hariç, muasır el-Kaide'yi murcie görmeye başladı! O sıralarda anî bir hızla çıkan Suriye savaşına girdiler. Çok olmadı, Suriye'deki kendi örgütleri de ihtilafa düştü, bir kısmı Irak el-Kaidesinden ayrıldı ve Afganistan'a biyat etti. Şu anda Nusret adı altında bilinirler ve halleri herkes için bilinmektedir. Bunların itikadî fikirleri, normal ve klasik el-Kaide murcieliği mantığıdır.

[79] Bu ifade Hadistir. Bkz: el-Musned. Yazarı: İmam Ahmed. 2.clt. 212.s. Senedi kuvvetlidir.

Diğer kısmı ise hala Irak el-Kaidesi ile kaldı. Sonra yine anî bir hız ile, kendi hilafetlerini îlan ettiler. Bu hilafetleri de, elbette küfrün hilafeti oldu.

Bu küfür hilafeti için tek değer, kendi devletleridir. O devletleri hakkında konuşanları sapık görüyorlar.

Devletin belki de en bilgili hocası olan Ebu Sufyan es-Sulemî, son günlerde yazdığı ''Şeyhîl Esbak Heze Firaki Beynî ve Beynek'' adlı eserinde, eski hocalarından olan Ebu Muhammed el-Makdisî'den beraatini ilan etti. Beraat etme nedeni de, Makdisî'nin ircâ fikrinde ilerlemesi değil, Sulemî'nin katıldığı devlete karşı olması!!!

Ebu Sufyan es-Sulemî, zamanında Makdisi'nin ''Minberut Tevhid vel Cihad'' adlı sitesinde Ebu Hemmam el-Eserî adı altında bir çok eserler ve fetvalar yayınlayan kişidir. Turkî el-Ben-alî adı ile de risaleler yayınlamıştır. En sonunda da, sırf kendi devletine dil uzatıldığı için, eski bir çok hocasına reddiye vermiştir.

Yani bu kişilerin menheci, tekfir ile çok ilgilenmek değildir. Aksine, kendi aralarında basit ihtilaflar nedeni ile birbirlerinden beraat edip, gerektiğinde de savaşmak üzerine bina edilmiştir.

İşte bu kişilerin hali, zikrettiğim gibidir.

Son günün el-Kaidesi:

Dikkat ettiğimizde, son zamanda el-Kaidenin aşırı derecede murcie oldukları ortaya çıkmaktadır. Hele Irak Şam Devleti onlardan ayrıldıktan sonra, iyice murice oldular.

Hatta eskiden savundukları müşrikleri boğazlarından kesme olayına, sırf Irak Şam devleti yaptığından karşı gelmeye başladılar!

Halbuki Allah c.c. Kuran'da kafirlerin boğazlarını kesenleri övmüştür.

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Kafirler ile karşılaştığınız zaman, boyunları uçurun**.[80]

İşte muasır el-Kaidenin son derece kötü ircası ve sapkın fikri budur. Irak Şam devleti de, bu ircanın bir kısmına saplanmışlardır. İleride açıklayacağımız gibi inşaAllah.

Ama bilinmelidir ki el-Kaide ile Irak el-Kaidesi (Irak Şam Devleti) arasında çıkan bu ihtilaf yeni bir ihtilaftır. Bu iki kesim de, eski el-Kaide'yi tekfir etmezler, onların görüşlerini muteber görürler.

Murcie: (Arabistan murcieleri)

Bu murcie taifesi, en sapkın murcielerdendir. Arabistan hükümeti, zamanında Yemen'e (*Yemen'deki sadece bazı kabîlelere*) saldırdığında, cihad çağrısında bulunmuşlardı.

Kendilerine göre tek hak taife, Amerika hizmeti için yaşayan Suud ailesi ve onların destekçileridir!

Bu taifenin en akıllıları, bu taifede zaten bulunmazlar. Uzun zaman sonra, bunlardan çıkıp tevbe ederler.

Arabistan'da bir murcie taifesi daha vardır. Eski ''Heyeti kibarı ulema'' diye bilinen kafirlerin alimlerinin merkezinde bulunanlar, bu murcie taifesindendirler.

Ama suud ailesi baskısından sonra, ''heyeti kibarı ulema'' her geçen gün, Medhaliyye dediğimiz taifenin eline geçirilmektedir.

Eski ''Heyeti kibarı ulema'' fikri ise, el-Kaide fikrinden biraz daha fazla murcie, Medhaliyye fikrinden biraz daha tekfir fikrine sahiplerdir.

---

[80] Muhammed s.a.v. suresi. 4.ayetin başı.

Bu taife için, takiyye caizdir. Onlara göre takiyye, ikrahtır. Suud ailesinden başlarına zarar gelmemesi için, ellerinden geldiğince takiyye yaparlar. Bu da, Rafizî kültüründen aldıkları sapkın inançlardan birisidir.

Eski ''Heyeti kibarı ulema''da bilinen dinsiz alimlerin bir çoğu, işte bu fikre sahiptirler.

Bunların geneli, Medhaliyye dediğimiz en aşırı murcie taifesinden sakındırırlar. Ama dediğim gibi, bunları hep gizli yaparlar. Arabistan hükümetinin duyacağı yerlerde ise, hep takiyye yaparlar.

Bunlar takiyye fikrini, rafizîler gibi en tehlikeli kafirlerden kapmışlardır.

Bu kişilerden etkilenen bazı el-Kaide üyeleri de, zamanında ikrah adı altında televizyon kanallarına çıkıp görüşlerinden tevbe ettiklerini iddia etmişlerdir! Bunlardan birisi de, Hamed bin nasır el-Fehd adlı kişidir.[81]

Türkiye'de ise, Medine küfür üniveritesi, Ummulkura ve Riyad'da bulunan üniversitelerde okuyan bazı zındıklar sayesinde, murcie fikri ''selef'' adı altında piyasaya sokuldu ve insanlar arasında bilinir bir hale geldi. Bu kişiler de, kısım kısım farklıdırlar. Birbirlerini tekfir etmedikleri halde, her biri diğerini bidatçı görür veya hasedçi olduklarından birbirlerinden ayrılırlar. Onlar için tekfir etmek çok tehlikeli bir şey olsa da, birbirlerine bidatçı demek çok normal ve basit bir şeydir.

Aynı zamanda inançlarının Kuran ve Sünnetten çok fazla uzak olması sebebi ile bir de çok uyumsuz ve tutarsız sözleri olduğundan, ''selef'' kesimi arasında çok kale alınmadılar.

Bunlar da, arap aleminde olan günümüzdeki murcie kesimlerinden birisini ilah edinmiş, onları takip etmişlerdir.

Arap aleminde olan murcie kesimleri ise çok fazladır. Mesela üç kafir olan Useymin, bin Baz ve Albanî adlı kişiler, genelde bu kişiler için günümüzün

[81] Bunu, kendi yazdığı ''et-Teracu Anit Teracuil Mez-ûm'' adlı eserinde itiraf etmiştir.

ilahları olmuşlardır. Bunlara göre herkes Kuran'ı bile bunların sözleri ile anlamak zorundaymış!!!

Bunlardan hiçbir akıl sahibi maalesef şöyle bir soru sormuyor: Peki bu adamlar kim ki ben bunların sözlerine uymayan ayetleri tahrif etmem gerekiyor?

Bu soru karşısında bu murcie cemaatlerinin yeterli cevap veremediklerini görürsün.

Bunlar da çok fazla cemaatlere ayrılmışlardır. Zikrettiğim gibi eski Heyet ve yeni Heyet diye ikiye ayırabiliriz.

Bir de Albanî'yi murcie gören, ama sadece (iddialarına göre) diğer alimler gibi (!) murcie ve hatalı bir alim olarak gören bir kesim daha vardır! Bunlara göre amelin îmanın aslından olması ehli sünnetin görüşü, ama buna muhalefet eden sadece normal bir hata etmiş oluyor!

Bir diğer kesime göre bu zikrettiğim üç kişi de alim! Bunlara göre amelin îmanın aslından olması ihtilaflı imiş!

Bunu derlerken, bu konuda olan ayetlerden habersizce bunları derler.

Ayrıca muasır murcie kesimin genelde ayet ve hadis ile pek alakaları yoktur. Onlar, ''alimlerin sözünden çıkamazsın'' adı altında ayetleri ve hadisleri terk etmişler, ne okurlarsa okusunlar kendi muasır hocalarının tahrifleri ile okurlar.

Hatta zikrettiğim üç ilahları olan kişiler hakkında bile bazıları şöyle derler: Bu üç alimin sözünü anlamak için, illa ki şu anda yaşayan ve onların talebelerinin sözlerine bakmalısınız!!!

Bu da ayrı bir problemdir. Onlar o kadar alimlere tapıyorlar ki, kendi muasır hocaları bu üç ilah olan Useymin, bin Baz ve Albanî hakkında ihtilafa düştüklerinde, hemen o üç kişide ders alan ve kendi işlerine gelen bir kişi alim oluyor, onun sözleri alınıyor, onun sözlerine muhalefet eden bidatçı îlan ediliyor.

Bu murcie kesimi için tek önemli olan, alim diye iddia ettikleri bu muasır kafir kimselerdir.

Halbuki bu kişilerin bu üç ilahları da, ilmi yönde dahi öyle aşırı değerli insanlar değillerdir.

Mesela Albanî, o kadar ilim okumasına rağmen muasır hadis rivayetleri ile ilgilenmemiştir. Hatta bir hoca dışında hiç kimseden rivayeti yoktur. Yani sadece bir kişiden rivayet etmekte idi. Bir iki kişi dışında da hiçkimseye icazet vermemiştir. Bu bilgiyi de onu murcie gören ve ondan icazet alan bu birkaç kişi bana zikretmişlerdi. Zaten kafirin talebeleri arasında bu dediğim meşhurdur. Her ne kadar bazıları hasedçiliklerinden bu hakîkatleri inkar etseler de, durum böyledir.

Bu kişi hakkında zikredilecek şeyler çoktur, kıraat ve tecvid ilminde son nokta cahil olmasına rağmen, bunu da itiraf etmesine rağmen, bazı sesli derslerinde bu iki ilim hakkında konuşup kötü hatalar yapması, birçok kişiyi saptırtmıştır.

Hatta Abdulkerim el-Hudayr, tecvid ilminde utanmadan tecvid ulemasına reddiye vermeye kalkışmış, bir de tecvidin farz olmadığını iddia etmiştir! Sözlerinde de birçok ilmî hatalar yapmıştır[82]. Bunların hepsini burada zikredecek değiliz. Ama sadece burada tenbihte bulunuyoruz. Halbuki tarih boyunca tecvid ilminin eda edilmesinin farz olduğu icma edilmiş bir şeydir.[83]

Denildiği gibi: **Bir kişi kendi uzmanlığı dışında olan bir konuda konuşursa, bu durumda acayip şeyler zikreder**!

Useymin ve bin Baz ise her konuda eser yazmış ve ilimde son noktaya ulaşmış insanlar değillerdir. Eserleri de buna şahidlik eder.

O zaman bu kişileri zamanın müceddidleri gibi anlatmak, ilmî olarak da yanlış bir şeydir.

[82] et-Talik Ala Tefsiril Celaleyn. 14.bölüm. 6-8.s. Tur suresinin tefsiri (veya: … Tur suresinin tahrifinde bunları zikretti diyebiliriz).
[83] Mesela bkz: Şerhu Tayyibetin Neşr. Yazarı: Nuveyrî. 1.clt. 250.s. Darul Kutubul İlmiyye bsk.

Ayrıca neyin müceddidi oldular? Veya neyi düzelttiler? Ya da ilmî olarak hangi fitneye karşı geldiler?

Tek yaptıkları şey, necid ulemasına reddiye vermek ve hadlerini aşmak!

Hatta bunu cehalet mazeret gören bazı muasır kafir alimler de dile getirmişlerdir.

Mesela:

Useymin'in derslerine katılan Hasan bin Ali el-Kettanî, İbni Useymin'in Şeyh Muhammed bin Abdulvehhab'a r.h. cehaletin mazeret olmadığı iddiasında reddiye verdiğini zikreder!!![84]

Yani Şeyh Muhammed bin Abdulvehhab r.h. cehaletin mazeret olmadığını iddia ederek sapıtmış ve aşırıya kaçmış, sözde bu İbni Useymin denilen kişi de onun hatasını düzeltmeye kalkıyor!!!

Derim ki: İşte bu murcie kesimi böyledir. Ayet ve Hadis ile hiç iştigal etmeyen, sırf kelam yapan, bol konuşan, ''alimleri takip edin'' adı altında insanları kandıran bir kesimdir. Ve dahası …

Yıllar önce bu el-Kettanî adlı şahsiyete arapça bir risalede reddiye vermiştim. Ama internet ortamında yayınlanmadı.

Yeni arabistan cehmî (aşırı irca – murcie) hareketi:

Bu hareket, bu günlerde iyice ilerlemiş ve aşırı derecede irca fikrine sahip olmuş bir harekettir. Bu kişilerin en başında Hatim el-Avnî adlı cahil kafir gelir. Sırf kendi hevesi için bir çok garip şeyler yapmıştır.

Hatta şu son günlerde, selef ulemasının en değerli imamlarından olan Sufyan bin Uyeyne'ye, Yezid bin Harun'a ve Ebu Haysame'ye net olarak saldırmış, onların tekfirde aşırıya gittiklerini söylemiştir!!!

[84] Nezaratun Fid Davetin Necdiyye. Yazarı: Hasan bin Ali el-Kettanî.
Useymin'de ders aldığını kendi şu eserinde zikreder: el-Ecvibetul Vefiyye.

Aynı zamanda bu kişi, necid ulemasının en değerli eseri olan ed-Durarus Seniyye adlı eserin haricîlik ve aşırı tekfircilik içerdiğini iddia eder!!! Şeyhulislam İbni Teymiyye'ye verdiği reddiyelerde de bir çok ilim talebesini bile kendisine güldürmüştür[85]! Ve dahası …

İşte bunlar böyledir.

Bu kişiler bu sözleri ile net olarak eski cehmî olan ve aşırı murcie olan kafirleri takip ettiklerini ilan etmişlerdir.

Bu kişilerde en bariz özellik, ayet ve hadisler ile iddialarını delillendirmemeleridir. Çok nadir konularda bazı ayetleri ve hadisleri tahrif edebilirlerse, ederler. Olmadı, veya işlerine gelmedi, bu durumda hiç delillendirmezler.

Allah'ın laneti bu kafirlerin ve takipçilerinin üzerine olsun.

Murcie: (Mısır murciesi)

Bunlar da kısım kısım farklıdırlar.

Hele Husni Mubarek kafirinin hükümeti yıkıldıktan sonra, Mısır'da olan cemaatler daha fazla bölündüler ve her biri farklı görüşler üretmeye başladı.

En başta, selef adı altında olanların bir kısmı, partici oldular. Mısır'da bilinen ve selef adlı altında olan cemaatlerin birçoğu bu görüşte idiler. Sonra, Mısır'da hükmü ele geçiremedikleri zaman, bir kısmı geri adım attı.

Bazıları ise, murcie olmaları ile birlikte ''Veliyyul Emre itaat'' ve aynı zamanda onun sapıklıklarından da uzaklaşma adlı altında, partilerden uzak

[85] Mesela Bedr el-Uteybî, bu kişiye ''Beynel Cebel Şeyhulislam …'' başlığı altında bir reddiye vermiştir.
Bu kişi muasır en kötü cehmiyyelerden olduğu için, kendinden daha hafif murcieler bu kişiye gerektiği reddiyeleri vermişlerdir.
Ama bu kişi muasır tehlikeli bir irca hareketinin en bariz ve en cahil şahsiyetidir.

durdular. Bunların arasında, Arabistanı müminlerin emiri gören cemaatler de vardır!

Yemen, Libya, Cezair, Sudan, Somali, Dubai, Irak, Suriye, Bahreyn ve diğer ülkelerde olan murcieler de, bu zikrettiğim murcielerden birisine genelde tabidirler. Her biri Kuran ve Sünnetten uzak kalma yönü ile diğerinden daha sapıktır.

Hamas ve iflas etmiş kardeşler (ihavanı muslimin - mufsidin) cemaati:

Hamas hareketi, son yıllarda parti kurmuş bir örgüttür. Eski zamanlarda sırf silahlı mücadele veren bu örgüt, şu anda zorla silah tutan bir örgüt haline gelmiştir.

İtikadî olarak, İflas etmiş kardeşler (İhvanı Muflisin – Gerçek isimleri: İhvanı Muslimin) cemaati gibidirler. Hatta bir çoğu, aslen bu cemaatin üyeleridirler.

İzzeddin el-Kassam ve beraberinde olan bazı savaşçılar, zamanında Filistin'de savaşıyorlardı. Hamas da bu kişilerin içine girmiş, sonra bu baştakiler öldükten sonra, parti kurmuş ve demokrasiye geçiş yapmış, tamamıyla küfür inancına sahip olmuş bir örgüttür.

Hali bu olduğu için, onu tekfir etmenin gerekli olduğu herkes için önemli olması gerekirken, maalesef birçok kişi bu ve bu gibi örgütlerin tekfirinin gerekli olduğunu bile bilmezler.

Onlara göre Yahudi'lere karşı çıkan herkes, müslüman oluyor!

Bizler bu şekilde müslüman ve kafir ayrımını, Allah'ın dîninde hiç görmemekteyiz.

Tenbih:

İzzeddin el-Kassam'ın isim sıfat gibi belli meselelerde selef akidesi üzere olduğu söylenmektedir[86]. Aynı zamanda iflas etmiş kardeşlerden olduğu da söylenmektedir.[87]

Hamas'ın küfürleri bir çok eserde mevcuttur. Mesela: er-Risaletul Kassamiyye. Yazarı: Abdul Mumin eş-Şamî.

İflas etmiş kardeşler (İhvanı Mufsidin) hareketi ise, Mısır'da büyümüş bir cemaattir. Bu cemaatin eski üyeleri, genelde eski Kassam üyelerine savaşta destek çıkarlardı[88]. Ama maalesef zaman ilerledikçe, hem Hamas, hem de iflas etmiş kardeşler cemaati, savaş (cihad) fikrinden iyice ayrıldılar. Bu da, onların iyice zayıflamalarına neden oldu.

Bu ihvanı mufsidin cemaati, cahillikleri ile birlikte çok geniş bir cemaattir. Birçok kişi zamanında onlara girmiş ve sonra onlardan ayrılmışlartır.

Cemaatin kitaplarını okuduğumuzda, ne kadar cahil oldukları ortaya çıkıyor. Müslüman alimlerin sakındırdığı kelam ve fıkıh usulu diye bilinen eserler ile uğraşırlar.

Sofiler:

Muasır sofilerin günümüzde islam ile pek alakaları yoktur.

Bunların iştigal ettikleri ilimler yok gibi bir şeydir. Kendini sünnete nisbet eden müşrikler arasında en cahilleri bunlar olduğu için, onların ilmî değersizlikleri hakkında şunları zikredelim:

Arapça dili ilmi – Lugat ilmi:

[86] en-Nakdu ve el-Beyan. Yazarı: Kassam'ın kendisinin bir risalesidir.
[87] Hamas. Yazarı: Abdullah Azzam.
[88] Hamas. Yazarı: Abdullah Azzam.

Bu konuda da çok eser okumazlar. Sadece kendilerinin belirlediği eserleri okurlar. Türklerde ve kürtlerde ''Emsile – Bina – Maksud – Avamil – İzhar – Kafiye…'' şeklinde belli başlı eserler okurlar. Mısır'da ve benzerî ülkelerde ise ''Acurrumiyye – Katrun Neda – Elfiyye'' gibi maruf eserleri okurlar.

Ama bunların arasında maalesef bu ilimlerde derinleşenleri kolay kolay göremezsin.

Kelam ilmi:

Bu konuda ise eşari kesimi, eşarilerin eserlerinden bir kısmını okur, maturidî kesimi de kendi eserlerinden biraz okurlar.

Ben onların arasında kelamcıların ilminde otorite olan birisini hiç bilmiyorum. Halbuki bu ilmi çok övdükleri halde, çok bir şey bilmezler!

Akide:

Bu konuda ise en cahil kişilerdir. Maturidî ve hanefî olanları, Fıkhul Ekber gibi birkaç eser dışında hiçbir şey bilmezler.

Bazı araplar sadece 800.yıldan sonra olan kendi hocalarının eserlerini okurlar.

Arapça öğrenmiş bazı türkler de, bu arapların eserlerinden istifade ederek bir şeyler öğrenmeye çalışırlar.

Muasır müşrik sofi cemaatleri arasında, îtikadî konuda da otorite olan kimse yoktur. Sadece isim sıfatta selef çizgisi üzere olanlara reddiye vermek için bazı şeyler okuyanlar vardır.

Diğer tekfir mevzularına gelince, bu kişiler bu konularda dünyanın en cahilleridirler.

Zaten bu nedenle hepsininin normal bir şekilde oy verdiklerini, tağut olduklarını ve meclislere girdiklerini görürsün!

Kıraat:

Belki biraz kıraat ilminden bazıları anlar. Onlar da hep 800.hicrîden sonra bu ilimde yazılmış eserleri okurlar. Bu nedenle çok hata ettiklerini ve tahkikten uzak olduklarını görürsün.[89]

Tefsir:

Bu ilimde de selef ulemasının tefsirlerinden son nokta nefret ederler. Kimi dile getirir, kimi dile getirmez. Sadece 600.hicrîden sonraki bazı tefsirleri okurlar. Bu konuda çok bilgili olduklarını göremezsin.

Hadis:

Hadis ilimlerinin hiçbir ilmini bilmezler. En cahil oldukları ilim budur. Bu ilmi okuyanları da, isim sıfatta selef çizisinden gidenlere reddiye vermek için bunu öğrenmeye çalışırlar. Onlar bile çok cahil olurlar.

Hevesini takip edenlerin hadis ilmini kolay kolay okuyabildiklerini göremezsin.

Bu nedenle selef çizgisinden gittiklerini iddia eden murcie cemaatleri de, hadis ehlinden çok nefret ederler. Onların herkesi tekfir etmelerini kaldıramadıkları için, pek fazla eserlerini okumazlar. Okuyanlar da hep tevil ve tahrif edip, kendilerini kandırmaya çalırşırlar.

Bu nedenle Albanî bile, hadis ilmini okurken ehihadisten nefret ettiği noktalar olduğunu görürsün. Hiçbir zaman ehlihadisin tekfir mevzularındaki sözlerini naklettiğini veya bu sözlere îtimad ettiğini göremezsin.

Albanî böyle ise, ondan bin kat cahil olan bu sofiler, bu konuda bin kat daha beter ve cahillik içindedirler.

Fıkıh:

---

[89] Allah'ın izni ile günümüzde kaybolmuş bu değerli ilim üzerinde, en kısa sürede bir risale yazmaya çalışacağım.
Bu eser, muasır bu sapkın cemaatlerin kıraat ilminde yaptıkları hataları da ortaya çıkaracaktır inşaAllah.

Bu konuda da sadece birkaç fıkıh eserinden başka bir şey okumazlar. Mesela türkler en fazla el-Kudûrî adlı eseri okur. Araplar da bölgesine göre değişir. Malikî olanlar, Aşmaviyye gibi belli başlı metinler okurlar. Şafiîler ise Ebu Şuca'ın metnini okurlar.

Sofilerin arasında hanbelî olanlarını kolay kolay göremezsin. Aynı zamanda Malikî sofilerin de İbni Abdilber gibi akîdesi sağlam imamların eserlerine îtimad ettiklerini de asla göremezsin. Şafiî olup da eski şafiî imamlarının eserlerini okuyanlarını da göremezsin. Çünkü eski ilk imamların geneli, sünnet üzeredirler. Bu kişiler de sünnetten en uzak insanlar oldukları için, eski ulemanın eserlerini okumayı kaldıramazlar.

Sofiler, genelde muasır rafizîlere yem olan bir gruptur. Bunların her yereki halleri budur. Bu nedenle rafizîlerin muvahhidlere saldırırken istifade ettikleri eserler, bu sofilerin yazdığı cahilce olan eserlerdir. Sofilerin bir kısmı rafizîleri din kardeşleri görüp, bir çok görüşmeler yaparlar.

Muasır ihvanı muslimin diye bilinen iflas etmiş kardeşler cemaati ise, sofilerden de addedilebilir. Bunlar, sofilerin en cahilleri arasında zikredilebilirler.

Sofiler de kendi aralarında grup grup ayrıdırlar. Nakşî ve Kadirî gibi bir çok sapkın cemaatlere bölünmüşlerdir. Onlar da kendi aralarında ihtilaf halindedirler.

Allah'ın laneti, islamı elinin tersi ile itmiş, müşrik hocasına tapmış sapkın sofilerin üzerine olsun.

İbadiyye – Muasır gerçek haricîler:

Bu fırka ve bu cemaat, Sahabelere kafir demek ile bilinirler. Bilindiği gibi hariciliğin asıl özelliği, Sahabelere kafir demeleridir.

Yoksa tekfir edenlere harici demek, akıllara muhalif olduğu gibi, ilmî yönü ile de kabul edilmeyen bir iddiadır.

Muasır hariciler, genelde Umman ülkesinde ve Afrika'nın batısında mevcutlardır. Umman ülkesi (Saltanatu Umman) hükümet olarak da İbadiyye mezhebine bağlıdırlar. İbadiyye, haricilerin itidale en yakın mezheplerinden birisinin adıdır. Elbette haricînin itidale yakın olması, onu sapıklıktan ve küfürden kurtarmaz.

İbadiyye, Sahabeleri tekfir etmek ile meşhur olmuşlardır. Bunlar, rafizîlerin (şianın) tam tersidir. Şia, Ebu Bekir, Ömer ve Osman'ı tekfir ederler. İbadiyye ise, Ebu Bekir ve Ömer'i tekfir etmezler, ama Ali'yi tekfir ederler. Allah bütün sahabelerden razı olsun.

Rafizîlerin ve İbadiyye'nin ortak oldukları nokta, Muaviye'yi r.a. tekfir etmeleridir. Allah bütün sahabelerden razı olsun. Allah'ın laneti her îbadî ve rafizî mel-unlarının üzerine olsun.

Muasır İbadiyye, zamanımızda çıkmış fitneler ile hiç ilgilenmezler. İlgilenmedikleri için de, diğer sapkın fırkalar gibi muasır fitnelere de düşerler.

Bu kişiler, şeriat ile hükmetmemek iddiası altında sahabeleri tekfir ederlerken, apaçık bir şekilde şeriat ile hükmetmeyen Umman saltanatlığı ile birliktedirler! İşte bunlar, bu kadar cahil ve iftiracı bir cemaattir.

Şia – Rafiziîler:

Îran hükümeti sayesinde çoğalan rafizi akımı ise, günümüzde alttan alta inançlarını sürdürmeye devam etmektedirler. Kendileri de içlerinde bir çok ayrı mezheblere bölünmüşlerdi. İbni Arabî gibi hulul inancına sahip olanlar[90]

---

[90] Usulu Mezhebiş Şîa. Yazarı: Nasır el-Kifarî. 3.clt. 109.s. Bu eserde de şianın inancı rezil edilmiştir.
Hulul inancı üzere olanlardan birisi de, hululcu İbni Arabî'nin hayranı olan Humeynî'dir. Mısbahul Hidaye adlı eserinde bunu net bir şekilde zikreder. 50.s.

ve mutezile inancına sahip olanlar şeklinde ikiye ayrılmaktadırlar. Bunu kendileri de itiraf etmektedirler.[91]

Onların tarihte de olduğu gibi pek ilim ile işleri olmaz. Kendi dört kitapları olan ''Kutubul Erbea''larında[92] dahi, sırf bir iki sahabeden rivayetten başka bir şey yoktur. Dinsiz Kuleynî'nin ''el-Kafî''si, el-Kummî'nin ''Men La Yahduruhul Fakih''i, et-Tusî'nin ''Tehzîbul Ahkam''ı ve ''el-İstibsar''ı rafizîlerin o dört hadis külliyatını oluşturmaktadır. İçleri cehaletlerle dolu olan bu eserler, Kuran'ın tahrif olduğunu iddia etmeye kadar ilerlemiştir[93]. Hadis ilimleri bile yüz yıllar sonra Ehli Sünnet'in eserlerine çalıntılar sayesinde oluşturulabilmiştir. Sonra, bu cahillikleri ile birlikte hep tefrika içindedirler.[94]

Hadis ilmini ehlisünnetten çaldıkları çok açıktır. Mesela el-Hur el-Âmlî'nin en meşhur öğrencilerinden olan Muhezzibuddin Ahmed Abdurrıda el-Basrî, kaleme aldığı ''Faikul Mekal Fil Hadisi Ver Rical'' adlı eserinde bir çok ilmî hatalar yapmış ve cahilliklerini ortaya dökmüştür.

Rafizî olan bu insanların inançlarını uzunlamasına yerle bir etmenin mehalli de, başka risalelerde olacaktır inşaAllah

Günümüzde gizli olarak her ülkede çoğalmaya başlayan bu kafirler, gerçekten tehlikelidirler. Türkiye'de bir çok cami sahibi olan bu kafirler,

---

[91] Yasir el-Habis (Kirli Yasir) (Gerçek adı: Habib) adlı kişi, rafizî olduğu halde hulul inancına karşıdır.
Karşısında olan misalen Kemal el-Hayderî adlı kişi ise, tamamıyla İbni Arabî gibi hulul inancına sahiptir.
Rafizîlerin bir çoğunun birleştikleri en önemli nokta, belki de filozof olmalarıdır.

[92] Rafizîlerin kutubul erbeası, çok cahilce yazılmış dört tane kitaptan ibarettir.
Müslümanlarda olan Buhari, Muslim, Ebu Davud, Tirmizî, Nesai ve İbni Mace adlı el-Kutubus Sitte diye bildiğimiz kitapların karşısına, rafizîler bu zikrettiğim dört kitab ile karşılık vermeye çalışmışlardır.
Ama onların dört kitabına bakıldığında, el-Kutubus Sitte karşısında ne kadar cahilce yazıldığını ve bir çok ilimden habersizce yazıldığı ortaya çıkıyor.

[93] Usulu Mezhebiş Şia. Yazarı: Nasır el-Kifarî. 1.clt. 353.s.

[94] Hadis ilmini ehli sünnetten çaldıkları çok açıktır. Mesela el-Hur el-Âmlî'nin en meşhur öğrencilerinden olan Muhezzibuddin Ahmed Abdurrıda el-Basrî, kaleme aldığı ''Faikul Mekal Fil Hadisi Ver Rical'' adlı eserinde bir çok ilmî hatalar yapmış ve cahilliklerini ortaya dökmüştür.
Rafizî olan bu insanların inançlarını uzunlamasına yerle bir etmenin mehalli de, başka risalelerde olacaktır inşaAllah.

cahillikleri ile birlikte Ehli Sünnet'in ve Hadis'in külliyatına saldırıp, insanları hileleleri ile kandırmaya çalışırlar.

Mahmud Şukri el-Alusî, ''Talhisut Tehfetul İsna Aşeriyye'' adlı eserinde, rafizîlerin inancını tamamıyla rezil etmiş ve bir çok sapkınlıklarını ortaya dökmüştür. Bu eser, aslen Şah Abdulaziz ed-Dehlevî'nin bir eserinin muhtasarıdır.

Rafizîler, inançlarını gizlemek ve hatta yeri geldiğinde başka inanç sahibi imiş gibi kendini gösteren en meşhur mezhebtir.

Ebu Muhammed Muvaffıkuddin İbni Kudame el-Makdisî r.h. şöyle demiştir: **Bidat ehli arasında zındıklar ve eşariler dışında, kendi sözlerini gizleyen ve kendi inançlarını ortaya çıkarmaya cesaret edemeyen hiç kimse bilmiyoruz**.[95]

Derim ki: Zındıklardan kasıd, kendilerine şia diyen bu rafizîlerdir.

Rafizî dediğimiz bu kafirlerin tek isbat etmeye çalıştıkları, Ebu Bekir'in, Ömer'in ve benzerî sahabelerin – Allah hepsinden razı olsun – dinsiz olduklarıdır! Onlara göre hemen hemen bütün sahabeler dinden çıkmış, bir tek birkaç tanesi müslüman kalmış! Bu konudaki eserleri de sayısızdır. Tek ilgilendikleri ilim dalı da budur! Bu nedenle muasır çıkan küfürler hakkında konuşmak akıllarının ucundan bile geçmemiştir. Mesela Ayetulküfür Hamid Hüseyin el-Lekhenevî, yazdığı Nefahatul Ezhar adlı eserinde, binlerce sayfada tek isbat etmeye çalıştığı şey, Ali'nin r.a. diğer üç halifeden daha üstün olması! Bunun için de binlerce zikrettiği uyduruk rivayetlerin hiçbir faydası olmadı ve bu yazdıkları ile sadece kendisi rezil oldu. Rezil olmamak için kitabı bir çok ciltte yazıp piyasaya süren bu rafizîler, eserlerini hep boş şeylerle uzatırlar. Nasıl ki Lekhenevî, eserinde konudan çıkıp bir çok alimin hayatından söz edip, konuyu uzatıp batılını hak gibi göstermeye çalışmıştır! Bunları yapıyorlar ki, cahil kişi bir çok ciltte yazılmış boş eserlerinin içini bilgi ile dolu sandın diye! … İşte bu dediklerim, rafizîlerin iç yüzlerini net bir şekilde ortaya çıkarır.

[95] Hikayetul Munazarati Fil Kuran. 35.s. Ruşd bsk.

Rafizîler, Şeyh Muhammed bin Abdulvehhab'a r.h. saldırırlarken, genelde sofilerin yazdığı eserlerden de istifade eserler. Mesela rafizîlerden Tabatabaî, Muhammed bin Abdulvehhab'a reddiye verirken, Zeynî Dehlan'ın eserlerinden nakiller yapmış ve istifade etmiştir[96].

İşte rafizîlerin hali budur. En önemli özellikleri hilekarlık, cahillik ve yalan söyleme …

Sapkın olan her cemaatte bu üç haslet vardır. Ama rafizîlerde bu çok fazladır.

Tenbih:

Muasır rafizîler, Irak ve Suriye'de savaşan ordulara karşı ordular hazırlayıp Nusayrîler ile birlikte mücadele vermektedirler. Bu inkar edilmeyen bir şeydir. Bunlar, ''cihad'' adı altında bunu yaparlar. Bir de Îran'dan ordularının bir kısmı çıktığı için, kendilerinin siyah sancak[97] ordusu olduklarını iddia ederler! Bu iddialarının hepsinde yalancıdırlar. Çünkü horasandan çıkan ve övülen ordu, (zayıf olmadığını farzetsek bile) müslüman bir ordudur. Bu rafizîlerin ordusu ise küfür ordusudur.

Önemli olan, her kafir grup, savaş hakkında rivayet edilen rivayetleri zikredip, kendinin haklı olduğunu isbat etmeye çalışır. Taliban'dan Rafizîlere kadar, hepsi bunu yapmaya çalışırlar. Halbuki hak böyle bulunmaz. Hak, Kuran'a ve Sünnete takip olmak ile ancak bilinebilir.

---

[96] İmam Mehdî'nin zuhuruna kadar çıkacak 250 alamet. 123.s.

[97] Horosan'dan çıkan siyah sancaklar hakkında gelen rivayetlerin çoğu zayıftır. (Bkz: el-Menarul Munîf Fis Sahihi Ved Daif. Yazarı: İbnulkayyim. 149.s. el-Metbuatul İslamiyye bsk.)
Ama sıhhati hakkında konuşulan rivayetler de vardır.
Bir de Horasan, sadece Îran değil, aksine Afkanistan, Pakistan ve Îran'ın bir kısmını içeren bölgeye denmektedir.
Horasan bölgesi öyle bir bölgedir ki, türkler ve hindistanlılar doğu tarafında kalır, ırak ise batı tarafında kalır. (el-Buldan. Yazarı: İbnul Fakih. Alemul Kutub bsk. 286.s. / 434.s.) (Acaibul Buldan. Yazarı: İbnul Verdî. Envar Zenatî'nin tahkiki ile olan nusha. 98.s. vb…)
(Bu kasd ettiğimiz türkler, eski zamanda olan türkler. Günümüzde Türkmenistan ve Özbekistan diye bilinen bölgelerdir.)

Rafizî'lerin uzun saçlılar hakkında uydurulmuş bir eseri kullanmaları ve bu Sahabe sözünü hadismiş gibi göstermeye çalışmaları:

Rafizîler, bu yaptıkları sapkınlıklar ile kalmadılar. Bir de bir çok işledikleri küfürler ile birlikte, hak ehline reddiye verip bir çok hilekârlıklar yaptılar. Bu yaptıkları hilekârlıklardan birisi de, uzun saçlılar hakkında olan uyduruk bir sözü zikretmeleridir.

İddia edilen uyduruk sözün metni şöyledir: **Siyah[98] sancaklıları gördüğünüzde, hemen yere kapanın, ellerinizi ve ayaklarınızı hareket ettirmeyin.**

Sonra zayıf bir topluluk ortaya çıkar. Onlar ile sevinilmez. Kalpleri demir kadar sert ve katıdır.

Onlar Devlet ashabıdır. Ne sözlerini tutarlar ne de misaklarına bağlıdırlar.

İnsanları hakka çağırırlar da kendileri hakka uymazlar. Künye kullanırlar. Kendilerini şehirlere nispet ederler.

Saçları kadın saçı gibi uzundur. Bunlar aralarında ihtilaf edecekler de Allah zaferi dilediğine verecek.

"إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّايَاتِ السُّودَ فَالْزَمُوا الْأَرْضَ فَلَا تُحَرِّكُوا أَيْدِيَكُمْ، وَلَا أَرْجُلَكُمْ، ثُمَّ يَظْهَرُ قَوْمٌ ضُعَفَاءُ لَا يُؤْبَهُ لَهُمْ، قُلُوبُهُمْ كَزُبَرِ الْحَدِيدِ، هُمْ أَصْحَابُ الدَّوْلَةِ، لَا يَفُونَ بِعَهْدٍ وَلَا مِيثَاقٍ، يَدْعُونَ إِلَى الْحَقِّ وَلَيْسُوا مِنْ أَهْلِهِ، أَسْمَاؤُهُمُ الْكُنَى، وَنِسْبَتُهُمُ الْقُرَى، وَشُعُورُهُمْ مُرْخَاةٌ كَشُعُورِ النِّسَاءِ، حَتَّى يَخْتَلِفُوا فِيمَا بَيْنَهُمْ، ثُمَّ يُؤْتِي اللَّهُ الْحَقَّ مَنْ يَشَاءُ"

(الفتن لنعيم بن حماد 210/1)

Derim ki: Bu eseri (sözü) ehli sünnet imamlarından Nuaym bin Hammad r.h. , el-Fiten[99] adlı eserinde şu sened ile rivayet etmiştir: Velid bin Muslim ed-Dimeşki ve Ruşdin bin Saad Ebul Haccac el-Mısrî, ikisi de Abdullah bin Luhey-

[98] Bazıları burasını şöyle çevirmişlerdir: ''**Bazı siyah sancaklıları gördüğünüzde**''. Böyle çevirmek de hatadır.

[99] el-Fiten. 1.clt. 210.s. 573 numaralı rivayet. Tevhid bsk.

a'dan rivayet etmişlerdir. O da Huyey bin Hani Ebu Kabîl el-Meâfirî'den, O da Ebu Rûman'dan, o da Ali bin Ebi Talib'den rivayet etmiştir.

Şimdi bu söz hakkında bazı tenbihlerde bulunalım:

1. Tenbih:

Bu söz, görüldüğü gibi Ali r.a.'dan rivayet edilmiştir. Dolayısıyla bu söz Peygamberimizin s.a.v. sözü değildir. Yani bu söz hadis değil, Sahabe sözüdür.

2. Tenbih:

Senedinde zayıflık içeren bir çok nokta vardır. En önemlisi de şunlardır:

Senedde geçen Ebu Rûman, zayıf bir ravîdir. Bu kişinin güvenirliği hakkında hiç kimse konuşmamıştır[100].

İbni Hacer, Ebu Rûman hakkında şöyle demiştir: **Bu kişi hakkında konuşulmamıştır. Bu kişi zayıftır**.[101]

Dolayısıyla senedinde hali bile bilinmeyen bu kişinin rivayetine itimad etmek, asla caiz değildir.

Senedde başka zayıflıklar daha da zikredilebilir. Ama bu zikrettiğimiz, rivayetin batıl olduğunu isbat ettiği için bununla yetindik.

3. Tenbih:

Ayrıca, bu söz görüldüğü gibi Ali'den r.a. rivayet edilmiştir. Rafizîler de, Hz. Ali'ye r.a. bir çok yalan uydurmuşlardır.

İmam Buhari r.h. şöyle demiştir: **İbni Sîrîn, Ali'den rivayet edilenlerin çoğunun uyduruk olduğu görüşündedir**.[102]

[100] Bkz: Fethul Bab Fil Kuna Vel Elkab. Yazarı: Hafız İbni Mende r.h. 328.s. Kevser bsk.
[101] İthaful Mehera. 11.clt. 681.s. Fehd bsk.
[102] Sahihi Buhari. Kitabul Menakib. Hz. Ali'nin r.a. menkibelerinde bunu zikretmiştir.

Derim ki: Elbette Ali'den r.a. rivayet edilen bu söz de, bu uyduruklardan birisidir. Özellikle de Ebu Rûman'ın tanınmadık birisi olduğu, bunu göstermektedir.

4. Tenbih:

Birileri bu sözün Ebu Davud'un es-Sunen adlı eserinde olduğunu iddia ediyorlar. Halbuki bu tamamıyla apaçık bir yalandır.

Bu söz, gerçek müslümanlar olan, Allah'ın ve Rasulunun s.a.v. sünnetini takip eden Ehli Sünnet ve Hadis'in mutemed olan eserlerinde mevcut değildir. Bu rivayeti ne Buhari, ne Muslim, ne İbni Huzeyme, ne de Sahih hadisleri toparlayan birisi kitabına koymamıştır. Ne de Peygamberimizin s.a.v. sünnetlerini toparlayan Malik, Mamer, Ebu Davud, Tirmizî, Nesaî, İbni Mace ve Abdullah ed-Darimî eserlerine koymamışlardır.

Ama bu rivayeti, sahihini ve zayıfını ayırt etmeden, sırf kaynak olsun diye yazılan el-Fiten kitapları sadece rivayet etmişlerdir.

İşte bu dediğimi çok iyi bilmek lazım. Bunu anlayan kişi hakkı görür ve bu rivayetin uyduruk olduğunu anlar.

5. Tenbih:

Bu hadis, rafizîlerin el-Kutubul Erbea'sında da mevcut değildir. Bu hadisi rafizîler kullandıkları halde, aslında bunu Ehli Sünnetin eserlerinden almışlardır.

Bu da rafizîlerin heveslerine göre yaşadıklarını gösterir. İstedikleri zaman Ehli Sünnet'in hadislerine îtimad ederler, istedikleri zaman da bu rivayetler uyduruk derler!

6. Tenbih:

Rafizîler bu rivayeti günümüzde alıp, saçı uzun olan insanlara reddiye amaçlı kullanırlar.

Ama rafizîlerin geçmiş imamlarına baktığımızda, onların Ali'den r.a. rivayet edilen bu söz hakkında farklı bir tutumları olduğunu görmekteyiz.

Mesela Muhammed Ali et-Tabatabâî, yazdığı ''İmam Mehdî'nin zuhuruna kadar çıkacak 250 alamet'' adlı eserinde, Hz. Ali'ye r.a. uydurulan geçmiş sözü ''el-Mumehhedûn'' adlı eserden naklettikten sonra şöyle demiştir: **Sanırım bunlar, Cengizhan'ın torunu olan Timurlenk'in ordularıdır.**[103]

Derim ki: İşte gördük ki rafizîler, aslında bu rivayetin eskiden olduğu ve bittiği görüşündedirler. Yani şu son günlerde çıkmış olan fitneden önce yazılmış rafizî kaynakları, Hz. Ali'den r.a. rivayet edilen geçmiş sözün yüz yıllar önce olup bittiği görüşündedirler.

O zaman rafizîlere bu olay olup bitmiş bir olaydır. Neden bu gündeki bazı insanlar için bu rivayeti kullanıyorlar ki acaba?

İşte şu günlerde rafizîler, hocalarına bile muhalefet ederek bu uyduruk rivayetler hakkında farklı yorumlar yapmaktadırlar.

7. Tenbih:

Şimdi de Hz. Aile'ye uydurulan bu sözün manasına bakarak uyduruk olduğunu isbat edelim inşaAllah.

Bu sözün uyduruk olduğunu isbat eden en bariz nokta ise, uzun saçlıları kötülemesidir. Halbuki Allah Rasulunun s.a.v. saçı göğüsüne dökülürdü.

Ahmed bin Hanbel el-Musned adlı eserinde Sufyan bin Uyeyne'den, o da İbni Ebî Necih'ten, o da Mucahid'den, o da Ummu Hanî'den şöyle rivayet etmiştir: **Bir seferinde Allah Rasulu s.a.v. Mekke'ye geldiğinde, dört tane göğüsüne dökülen örgülenmiş saçı vardı**.[104]

---

[103] İmam Mehdî'nin zuhuruna kadar çıkacak 250 alamet. 121-122.s. 102.başlık. Benî Kantura'nın çıkması.
[104] el-Musned. 26890 numaralı rivayet. 44.clt. 458.s. Risale bsk.
Derim ki: Senedindeki bütün raviler büyük imamlardandır.
Hadisi aynı zamanda Tirmizî, Ebu Davud ve İbni Mace de rivayet etmişlerdir.
Ama Buhari şöyle demiştir: Mucahid'in Ummu Hani'den duyduğuna dair bir şey bilmiyorum.

Arapçasında ''Gadair'' ifadesi geçmektedir. Bunun manası da zikrettiğimiz gibidir. İbni Manzur şöyle demiştir: **Gadiratên demek, göğüse dökülen iki tane örgülenmiş saç demektir**.[105]

Zubeyir bin Bekkar, Enes bin İyad Ebu Damra el-Medenî'den, o da Hicri 136.yılda vefat eden[106] Rabîa bin Ebî Abdirrahman'dan şöyle dediğini rivayet etmiştir: **Medîne'de öyle hocalar gördüm ki, onların göğüslerine dökülen örgülenmiş saçları vardı**.[107]

Derim ki: Rabîa Medine'nin alimlerindendir. Sened de sahihtir. Bu da, Medine ulemasının Ummu Hani'in r.a. zikrettiği rivayeti nasıl da tatbik ettiklerini göstermektedir. Bizler de müslümanlar olarak sünneti takip edip, Allah Rasulunun s.a.v. yolundan gitmeye gayret gösteriyoruz.

(Bunu Tirmizî nakletmiştir. Bkz: el-Cami. Veya: es-Sunen. 1781 numaralı rivayet. 3.clt. 298.s. Darul Garb bsk.)
Derim ki: Yalnız bizce bu zayıflama değildir. Çünkü Buhari r.h. duyup duymadığı hakkında bişlgisi olmadığını zikrediyor.
Dikkat edildiğinde de, Mucahid'in Ummu Hanî'den zikrettiği rivayetleri kimden duyduğu da bilinmektedir.
Mucahid, aynı zamanda Ummu Hani'in torunu olan Yahya bin Caad'dan rivayet etmiştir. Bkz: el-Musned. Yazarı: İmam Ahmed. 26894 numaralı rivayet. Risale bsk.
O zaman bundan anlıyoruz ki bu rivayeti Mucahid Ummu Hani'den duymasa bile, Yahya'dan duymuştur. Böylelike rivayetin sahih olduğunu anlamış oluyoruz.
Aynı zamanda sahih sened ile olan Rabîa'dan zikredeceğimiz rivayet, bu hadisin sahih olduğunu göstermektedir.
Medîne ehlinin imamlarının Allah Rasulu'nun s.a.v. sünneti dışında bir sünnet üzere olmaları mümkün değildir.
En doğrusunu Allah c.c. bilir.
Tenbih: Zikrettiğimiz gibi hadis ilminde bu gibi tahkiklerden sonra her hadis hakkında verilen hüküm değişir. Eğer bizler Mucahid'in Ummu Hani dışında Ummu Hani'in r.a. sözlerini kimden rivayet ettiğine dair bir delil bulamasaydık, aynı zamanda bu ivayeti Rabîa'nın sahih rivayeti ile güçlendirmeseydik, bu durumda rivayetin sıhhati hakkında tavakkuf ederdik. Ama anladığımız için sahih dedik.
Aynı şekilde her hadis hakkında bu uslub ile yola çıkılması çok önemlidir. En doğrusunu Allah c.c. bilir.
[105] Lisanul Arab. Yazarı: İbni Manzur. 5.clt. 10.s. Sadır bsk.
Fayda için bkz: 1.clt. 379.s.
[106] Bkz: İslam Tarihi. Yazarı: Hafız Zehebî. 3.clt. 647.s. Darul Garb bsk.
[107] el-Ahbarul Muvaffakiyyat. Yazarı: Zubeyir bin Bekkar. 198.s. Alemul Kutub bsk.
Daha fazla bilgi için: Meşruiyyet Tevfiruş Şari Lir Rical. Yazarı: Turkî el-Ben-alî.

Rabîa'nın bu sözünü İbni Kuteybe senedi ile şöyle rivayet etmiştir: **Medîne ehlinin hocalarının göğüslerine dökülen örgülenmiş saçları vardı**.[108]

Derim ki: Bu rivayete göre medîne ehli bu sünneti tatbik etmekte icma ettikleri net bir şekilde görülmektedir.

Rabîa, Enes bin Malik'ten hadis duyan birisidir. Yani tabiinlerdendir. Aynı zamanda büyük tabiinlerden de hadis rivayet etmiştir[109]. Dolayısıyla saçı göğüslerine dökülen bu kişiler, Sahabelerde yıllarca okumuş büyük imamlardır. Allah hepsinden razı olsun.

8. Tenbih:

Hz. Ali'den rivayet edilen uyduruk söze baktığımızda, bahsettiği kişilerin künyeler kullandıklarını zikrederler. Bununla bilindiklerini zikrederler. Halbuki Hadis İlminde bildiğimiz gibi ''el-Kuna'', yani künyeler diye mustakil bir ilim vardır. Bu ilim ile, künyeleri ile tanınan ravîlerin kimler olduğu araştırılır.

O zaman künyeler ile tanınmak, muhaddisler ve hadis ravileri arasında bilinen bir şeydir. Eğer durum böyle ise, nasıl olur da tarih boyunca herkes künyeler ile bilindiği halde, sadece bir grubun özelliği künyeler ile bilinmek olabilir ki?

O zaman herkesin özelliği olan bu özellik, asla özel olarak bir grubun özelliği olamaz.

Aynı zamanda rafizîlerin (şia) eserlerine baktığımız zaman, göreceğiz ki hep künyeler ile rivayet ederler. Hatta İmam olarak gördükleri kişiler bile, rafizîlerin mutemed eserlerinde hep künyeleri ile bilinirler.

---

[108] el-Mucalese Ve Cevahirul İlm. 2.clt. 370.s. 4.cüz. 537 numaralı rivayet. İbni Hazm bsk.

[109] Enes bin Malik'ten Hadis duyduğunu İmam Ahmed söylemiştir. Bkz: Mevsuatu Ahmed bin Hanbel Fi Ricalil Hadisi Ve İlelihî. 781 numaralı rivayet.
Daha fazla bilgi için bkz: Ricalu Sahihil Buhari. Yazarı: Kelabazî. 398.yılda vefat etmiştir. 1.clt. 248.s. Marifet bsk. / Siyeri Alamin Nubela. Yazarı: Zehebî. 6.clt. 89.s. Risale bsk.

O zaman nasıl olur da rafizîler bu uyduruk rivayeti zikredip muhaliflerine reddiye vermeye gayret ediyorlar? Hz. Ali'den r.a. bu uyduruk rivayet, bir cemaate reddiye ise, ancak ve ancak rafizîlere bu yönü ile reddiye olabilir[110].

9. Tenbih:

Rafizîler, Hz. Ali'ye uydurulmuş sözü meşhur ediyorlar! Bunu da Ehli Sünnet'in eserlerinden çalıp yapıyorlar!

Bundan sonra kendi eserlerine baktığımız zaman, bu rivayetin aksini görüyoruz.

Rafizîlerin en değerli eseri olan el-Kafi'de geçtiğine göre, Hz. Ali'nin oğlu ve Allah Rasulunun s.a.v. torunu Ebu Abdullah Hüseyin r.a. şöyle demiştir: **Muhammed'in s.a.v. ashabının saçları vardı**.[111]

Hüseyin r.a. bu sözü, saçı uzatmak hakkında sorulduğunda söylemiştir. İşte bu saçın uzatılmasının sünnet olduğunu isbat eder. Bu da sapkın rafizîlerin eserlerinde olan bir bilgidir.

O zaman nasıl olur da muasır rafizîler bu gibi rivayetleri görmemezlikten geliyorlar? Sonra da kendi kaynaklarına bile muhalefet eden uyduruk bir sözü Hz. Ali'ye nisbet etmekten utanmıyorlar?

10. Tenbih:

Zamanında iflas etmiş kardeşlerin (ihvanı muslimin - mufsidin) en büyüklerinden olan birisi, benimle bir yerde karşılaştığında, bana şöyle dedi: Neden saçların kadın saçı gibi sarkmış??!!

---

[110] Bunu onların cahil akılları ile zikrettikleri iddialarının karşısında bir ilzam olarak zikrediyoruz.
Yoksa dediğimiz gibi tarihte herkes künyeleri ile biliniyor. Araplarda künyeler ile meşhurlaşmak da bilinen bir şeydir ve arapların örfündendir.
O zaman herkesin özelliği olan bu özellik, asla özel olarak bir grubun özelliği olamaz.
[111] el-Kafi. Yazarı: el-Kuleynî. Rafizîlerin en mutemet cehaletle dolu olan kaynakları. Kitabul Eşribe bölümü. 12713 numaralı rivayet.
Aynısını İbni İdris el-Hullî, Mustetrafatul Mesail adlı eserinde de zikretmiştir.

Bunu derken, Hz. Ali'ye uydurulan rivayeti bana hatırlatır gibi idi. Bunu derken, kendilerinin nasıl da rafizîlerden etkilendiklerini gösteriyor gibi idi.

Bir de bunu derken, kesilmiş sakalı ile yüzüme bakıyor ve bundan hiç utanmıyordu! Bunu gördüğümde, bu müşriklerin ne kadar utanmaz, batılda ilerlemiş ve karaktersiz olduklarını gördüm.

Ben de dedim ki: Peygamberimizden s.a.v. sahih kanallar ile saçını böyle uzattığı da rivayet edilmiştir!!

Bunu duyan müşrik, arkasını döndü ve gitti. Gidebildiği kadar gitsin.

Cehenneme kadar yolları uzanıyor … Yollarının sonu cehenneme çıkıyor …

11. Tenbih:

İşte bu açıklamayı uzunlamasına yaptım, çünkü rafizîlerin meşhur yaptığı bu uyduruk sözü herkes şu zamanda kullanmaktadır.

Sofiler ve diğer sapkın cemaatler, Ali'ye r.a. uydurulmuş bu sözü her tarafta zikredip kendi menfaatleri için kullanmaktadırlar. Ben de onların iddiaları çürüsün diye, bu günlerde meşhurlaşmış bu sözün hakîkatini bu zikrettiklerim ile ortaya çıkarmaya çalıştım.

Allah'a hamd olsun.

Hadis inkarcıları – Meailsizler – Kuransızlar:

Hadis inkârcıları, dîni bilgisi hiç olmayan, sırf felsefe gibi ilimlerle uğraşan, sonuç olarak hadisleri inkar eden bir akımdır. Arap aleminde en çok Mısır'da türeyen bu akım, kelam ve felsefe ilimleri ile bilinirler.

Bununla birlikte ne namaz kılmayı bilirler, ne zekatın miktarını bilirler, ne de Kuran'ın manasını bilirler. Tek amaçları hadisleri inkar etmek ve Allah'ın Rasulune s.a.v. vahiy ile öğrettiği sözleri yok edip, Kuran'ın açıklamasını gizlemek. İşte bu nedenle daha nasıl namaz kılmayı bile bilmeyen bu kişiler,

Kuran'ı anlamak için hadislere bakmaksızın, gidip de felsefe gibi ilimler ile uğraşıp dururlar. Bunların halleri budur. Türkiye'de cahillik çok fazla olduğundan dolayı, bu kişilerin çoğalması çok fazlalaşmıştır.

Ayrıca bu kişilerin Kuran'ın asıl ilmi olan Kıraat ilminden de haberleri olmaz. Aynı zamanda, ilmî bir şekilde Kuran'ı Allah Rasulunden s.a.v. rivayet etmekten bile acizdirler. Hatta bu cahillerin bir çoğu, kendi aralarında namaz vakitleri ve sayıları gibi meselelerde dahi bir çok ihtilafa düşmüşlerdir.[112]

Sonuç:

İşte muasır cemaatlerin ve fırkaların hali. Her biri kendi bildiği ile sevinir, kendi hocaları ile övünür ve hocalarını ilah edinir.

Allah'ın dediği gibi: **(O müşrikler) Dinlerini bölenler ve grup grup olanlardır. Onlardan her bir grup, kendilerinde olanla mutludurlar**.[113]

Kendini sünnete nisbet eden müşrikler arasında, ilmî seviyede en cahil cemaatler sofi cemaatleri olduğu için, onları zikrettim. Murcie kesimleri de bir çok ilimde çok cahillerdir. Rafizîler ise, gördüğün gibi Sahabeleri tekfir etmekten başka bir şeyi bilmezler.

Önemli olan, zaman ahir zaman olduğu için, ilimler de ölmüştür. Bilgili insanlar da kaybolmuştur.

Hele hak üzere olan alimler, onların kaybına ve tükenmesine müminler ağlar …

Bundan sonra da, hak ehli olan müslümanlardan bahsedelim.

---

[112] Muhammed Hamid en-Nasır, el-Asraniyyûn adlı eserinde bu hadis inkarcı kafirlerinin inançlarını rezil etmiş ve bel kemiklerini kırmıştır. Allah'ın izni ile bunlara verilecek uzunca reddiyeler, başka eserlerde olacaktır.
[113] Rum suresi. 32.ayet.

Müslümanlar – Hak ehli – Ehli Sünnet ve Hadis:

Bunlar, şu son yüz yıllarda iyice garipleşmiş ve azalmış olan insanlardır. Tek amaçları, Kuran'ı ve Sünneti yaşamak ve tebliğ yapmaktır. Allah'ın Kuran'da emrettiği gibi kafirlerden ayrılmak ve Allah'a ibadet etmek onların esas aldıkları şeydir. Hiçbir zaman amaçları kibir ve kötülük değil, aksine amaçları hakkı yaşamak, doğruyu anlatmak ve kafirler ile savaşmaktır.

Kuran ve Sünneti esas alan bu insanlar, çok garipleşmişlerdir. Ama Allah'ın izni ile Hz. Îsa'nın son zamanda inmesi ile tekrardan yer yüzüne hakim olacaklardır. Evet, işte hak ehli Kuran'ın ve Sünnet'in takipçileridirler.

Allah'ın dediği gibi: **Eğer Allah'a ve ahiret gününe îman ediyorsanız, her hangi bir konuda anlaşmazlığa düşerseniz, onu Allah'a ve Rasulune geri çevirin (götürün)**.[114]

Allah c.c. bizi İslam yolundan şehadete ulaşana kadar ayırmasın, firdevs cennetine girenlerden eylesin.

Ben, bir müslüman olarak Allah'ın şu dediğini iyorum: **De ki: Rab'bim beni sıratı mutakime, dosdoğru bir dîne hidayet etti (iletti). (Bu din) Hanîf (dimdik) olan İbrahim'in milletidir. O müşriklerden değildir**.[115]

...

Ey hakkın talibi, buraya kadar bu zikrettiklerim ile kendini müslüman zanneden, ama aslında kafir olan bu muasır kafir cemaatlerin geneli hakkında bilgiye sahip oldun. Onların insanları Allah'ın yolundan çıkarıp kendi yollarına sokmak için bir çok hilekarlıklarını gördün.

Bundan sonra da, Ehli Sünnet ve istikamet menhecinden ircaları ile alıkoyan şu el-Kaide ve onların destekçilerin inançlarını hızlıca içten görelim ve ne kadar kafir olduklarını anlıyalım:

---

[114] Nisa suresi. 59.ayet.
[115] Enam suresi. 161.ayet.

el-Kaide'nin İslam ile alakasız olduğunun tafsilli isbatı

Biraz önce muasır cemaatlerin her birini zikrettik. Sonra gerçek müslümanların yollarının ne olduğunu zikrettik.

Bu geçmişe baktığımızda, el-Kaide'nin hareket olarak kim ve neylere sahip olduğunu gördük ve anladık. Şimdi de, onların inançlarını içten görelim. Sonra sözü çok uzatmamak için kısaca ayet ile onlara reddiye verelim.

Özellikle el-Kaide hareketi hakkında konuşmamın nedeni, bir çok kişinin onlara kayması nedeni ile olmuştur. Maalesef bu fikre sahip olanlar çok çoğaldı. Halbuki bu fikre giren insanlar arasında müslüman olmaya meyilli olanlar da var. Yalnız kitaplarında nakiller yaparak isimlerini vereceğimiz şahısların hîlelerine kapanan bu insanlar, maalesef hakkı göremediler ve cehennem yolunu, cennet yoluna tercih ettiler.

Konuya girmeden önce bilinsin ki, el-Kaide ve farklı farklı ekollerden olan diğer murcie cemaatleri, hep birbirlerini cahillik ve az ilim ile suçlarlar. Halbuki her birinde, diğer cemaat ile tartışacak kadar bilgi vardır. Hatta Hristiyan ve Yahudi'lerin alimlerinde bile, munazara edebilecek kadar bilgi olduğunu görürsün. Bu nedenle alim olmak, hakkın ölçüsü değildir. **Hakkın ölçüsü, Allah'ın dînini takip etmek ile olabilen bir şeydir**.

Bunu diyorum ki, insanlar birbirlerini tenkid ederken adaletli olsunlar. Sırf cemaatlerini büyütme adına diğer insanlara yalanları isnad etmesinler.

Kim ne derse desin, kim ne kadar ilim okursa okusun, Allah'ın dîni yücedir ve hep yüce kalacaktır. Bunu bilen bilir, bilmeyen bilmez.

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Allah, sizin aranızdan îman edenleri ve ilim verilenleri derece derece yükseltecektir**.[116]

[116] Mucadele suresi. 11.ayetin bir kısmı.

Derim ki: İşte görüldüğü gibi Allah c.c. sadece îmanlı alimleri övmüştür. İmansız alimler hakkında ise şöyle demiştir: **Kendi hevesini ilah edinmiş kişiyi görmedin mi? Onu Allah ilmi ile birlikte dalalete soktu**.[117]

Bu nedenle herkes en başta ilmi Allah rızası iin ve haktan ayrılmamak için okusun. Yoksa küfür ile ilim birleşirse, sadece kişiyi cehennemlik yapar.

el-Kaide'nin amelî olarak Kuran'ı ve Sünneti takmamaları

1. Misal:

Kafir olan Ebu Muhammed Asım el-Makdisi, İslam'ın aslı olan Tekfir'den sakındırdığı Otuz Risalesinde, zikrettiği bir çok konuda bir tek ayet ve hadis bile zikretmemiştir. Bu da, bu kişilerin alimleri ilah edindiklerini, Allah'ı ve Rasulunu takmadıklarını göstermektedir.

Mesela Otuz Risalenin 1.risalesine baktığımızda, (muayyen ve mutlak tekfir arasında fark olmadığı kaidesini yıkmaya çalışırken) göreceğiz ki hiçbir ayet ve hadis ile iddiasını delillendirmemiş, hatta delillendirememiştir!

2. Misal:

Müşriklerin hocası Ebu Katade el-Filistinî şöyle der: Diyobendî'leri, Maturidîler diye tekfir etmek, haricîlerin bidatlarındandır. (!!!) Ehli Sünnet'in mezhebine de iftiradır. Çünkü ben yeryüzünde Eşarîleri tekfir edip de kıble ehlinden çıkaran hiç kimseyi görmedim.[118]

Derim ki: Bu söze bazı tenbihlerde bulunalım:

Bir: Maturidîleri tekfir etmeye haricî bidatı demek, cahilliktir. Ehli Sünnet mezhebini bilmemektir.

İki: Gerçek manada Ehli Sünnete iftira atan kişi, maturidîlerin tekfirini bilmeyen ve bunu Ehli Sünnete nisbet edendir.

---

[117] Casiye suresi. 23.ayetin başı.
[118] Cu-netul Muttayyibîn. 42.s.

Üç: Maturidîler ile bir çok konuda aynı görüş sahibi olan Eşarîleri tekfir eden bir alim bilmemesi ise, kendi cahilliğindendir.

Zamanında Arabistan hükümetini müslüman gören murcie hocalardan birisi ile yazılı tartışmamızda da bunu iddia etmişti. Ben de Heravî'nin Zemmul Kelam adlı eserinden Eşarîlerin tekfiri hakkında bazı nakilleri zikrettiğimde, bir şey diyememişti.

Dört: Bu konuda ilimsiz olanın susması, en güzelidir. Konuşup insanları saptırmasına gerek yoktur. Kendi şerrini en azından insanlara yaymaması gerekir.

Beş: Görüldüğü gibi Ebu Katade, İslam'ın en önemli kuralı olan Tekfir kuralını, sırf alimlerin sözlerine bağlıyor.

Ayetten ve hadisten delil etirmiyor. Bu da, bu kişilerin hastalıklı olduklarını gösteriyor. Ayet ve hadisten uzak olduklarını gösteriyor.

Allah'ın bu konuda el-Kaide'ye ve diğer murcielere reddiyesi:

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Eğer Allah'a ve ahiret gününe îman ediyorsanız, her hangi bir konuda anlaşmazlığa düşerseniz, onu Allah'a ve Rasulune geri çevirin (götürün).**[119]

Cehaleti mazeret görmeleri

1. Misal:

Müşriklerin hocası Ebu Katade, Cu-netul Muttayyibin adlı eserinde cehaleti mazeret görmüş, cehaleti mazeret görmemenin de ayıp bir görüş olduğunu zikretmiştir. Bu konuda da her zaman yaptığı gibi ayet ve hadisten delil getirmemiş, tahrif edilmiş alimlerin sözlerini zikretmiştir.[120]

[119] Nisa suresi. 59.ayet.
[120] Cu-netul Muttayyibîn. 44.s.

2. Misal:

Zamanın en kötü murciesi olan Suleyman bin Nasır el-Ulvan, amelî küfürlerin hepsinde cehaletin mazeret olduğunu söylüyor.[121]

Hatta Allah'ı söven hakkında diyor ki: Onun cahil olduğu düşünülürse, o zaman cehaletin mazeret olma konusuna girer. Bunun da bahsi başka yerde olur.[122]

Derim ki: Zamanında, bu kişinin bilinen talebelerinden birisi cehaletin mazeret olma konusunda çok konuşmuştu. Ben de ona mubahale çağrısında bulundum. Bunun üzerine hala cevap gelmedi!

Bu da korkaklıklarını göstermektedir.

Allah'ın bu konuda el-Kaide'ye ve diğer murcielere reddiyesi:

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **172- Kıyamet gününde, biz bundan habersizdik demeyesiniz diye Rabbin Âdem oğullarından, onların bellerinden zürriyetlerini çıkardı, onları kendilerine şahit tuttu ve dedi ki: Ben sizin Rabbiniz değil miyim? (Onlar da), Evet (buna) şahit olduk, dediler**.

173- Yahut "Daha önce babalarımız Allah'a şirk koştu, biz de onlardan sonra gelen bir nesildik (onların izinden gittik). Bâtıl işleyenlerin yüzünden bizi helâk edecek misin?" dememeniz için (böyle yaptık).

174- Belki inkardan dönerler diye âyetleri böyle ayrıntılı bir şekilde açıklıyoruz.[123]

---

[121] Şerhu Tecridut Tevhid. 173.s.
[122] Şerhu Tecridut Tevhid. 173.s.
Maalesef bu kişi, alimlerin eserlerine sırf reddiye olsun diye şerh yapıyor.
Bu ve bunun benzerleri, zamanımızın en tehlikeli murcielerindendirler.
[123] Araf suresi.

Kafire kafir demeyeni müslüman görmeleri

Misal:

Eski sapkın Irak el-Kaide hocalarından Ebu Mariye el-Kuraşî şöyle der: Müşriği tekfir etmeyi terk etmek, tafsilden sonra küfür olsa da, şirk değildir! … Şirk olmadığı için de, bu konuda cehalet mazeret olur.[124]

Allah'ın bu konuda el-Kaide'ye ve diğer murcielere reddiyesi:

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Küfür işleyen ve ayetlerimizi yalanlıyanlar, işte onlar Cehennemliklerdir. Onlar orada kalıcıdırlar**.[125]

Derim ki: Allah'ın ayetlerini yalanlamanın içine, elbette kafirleri müslüman görmek de girer. O zaman her hangi bir kafiri müslüman görmek, kişiyi dinden çıkarır.

el-Kaide'nin Tağutları tekfir etmeyenleri bile müslüman görmeleri

1. Misal:

Arabistan el-Kaide kafirlerinden olan Ahmed el-Halidî, tağutların tekfiri hakkında ''el-îdahu Vet-Tebyîn'' başlığı altında bir eser yazmıştır. Kitapta, birilerinin kandırması nedeni ile kendini islama nisbet eden tağutları tekfir etmeyenlerin icma ile müslüman olduğunu iddia etmiştir![126] Ama bu haller dışında tağutları tekfir etmeyenleri tekfir etmiştir.

Derim ki: Halbuki icma ile tağutları tekfir etmeyen kafirdir. Ahmed el-Halidî, belki de kitabın içinde delillendirmiyerek zikrettiği en bariz mesele budur! Nasıl olur da belli hallerde tağutu tekfir etmemek küfür olmaz?

[124] Kam-ul Fitne. 74.s.
[125] Bakara suresi. 39.ayet.
[126] el-îdahu Vet-Tebyîn. 21.s.

2. Misal:

Ebu Muhammed el-Makdisî, Otuz Risalesinin 31.risalesinde şöyle der: Meşhurlaşmış hatalardan biri de, tevhîdi tahkik etmedi diye tağutları tekfir etmeyen herkesi tekfir etmek.[127]

Derim ki: Elbette tağutu tekfir etmeyen herkes kafir olacak. Allah'ın ayetleri nereye atıldı?

Bir de bu kişi, utanmadan tağutların şahıslarını tekfir etmemek, tağutları tekfir etmek ile uyuştuğunu iddia ediyor.

Yani bu iddiaya göre papazlar kafirdir diyeceğiz, ama her papazı tekfir etmesek de, papazları tekfir etmiş olacağız!

Bilmiyorum bu hangi dîne göre veya hangi akla göre kabul edilebilen bir inançtır!

Allah'ın bu konuda el-Kaide'ye ve diğer murcielere reddiyesi:

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Her kim tağutu tekfir eder de Allah'a îman edere, işte bu durumda kopmak bilmeyen Urvetul Vuska'a (kulpa) sarılmış olur**.[128]

Derim ki: Allah c.c bazı tağutları tekfir etmezsen müslüman olursun demiyor. Aksine, bütün tağutları tekfir etmeyi, islamın olmazsa olmaz şartı olarak zikrediyor. Bu çok önemli bir meseledir.

[127] er-Risaletus Selasîniyye. 387.s.
[128] Bakara suresi. 256.ayet.

el-Kaide, partileri ve meclisleri tamamıyla tekfir etmiyor

Misal:

Cahil olan cehaletçi Ebu Katade, utanmadan net olarak der ki: Halk meclisine girenler, küfür işlemişlerdir. Ama küfür işlediklerinde ve küfür taifesine katıldıklarında, onların hepsini tek tek tekfir etmeyiz.[129]

Risalenin 40.sayfasında, tevil ile partilere girenlerin hala müslüman ve mazeretli olduklarını zikreder!

Derim ki: Bilmiyorum bu söz hangi dîne ve hangi akla uyuyor!

Ben hem meclistekiler küfür işlemişler diyeceğim. Hem de hepsini tekfir etmiyeceğim!

Bu kişiler ya meclise her giren küfür işlemedi desinler, veya küfür işledi diyorlarsa, bu durumda hepsini tekfir etsinler.

Allah'ın bu konuda el-Kaide'ye ve diğer murcielere reddiyesi:

Bir: Partilere girmek, küfür ile hükmetmektir.

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Allah'ın indirdiği ile hükmetyenler, kafirlerin ta kendileridirler**.[130]

İki: Partilere girmek, küfre destek çıkmaktır.

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Her kim onları velî (destekçi ve takipçi) edinirse, o da onlardandır**.[131]

Üç: Partilere girmek, küfre rızadır. Küfre rıza da küfrü kabullenmek olduğu için küfürdür.

Allah c.c. Kuran'da, bir işi yapmanın ona rıza olduğunu haber vermektedir. O zaman küfür ortamından ayrılmamak da rızadır.[132]

---

[129] el-Ecvibetul Ömeriyye. 34.s.
[130] Maide suresi. 44.ayet.
[131] Maide suresi. 51.ayet.

Dört: Partilere girmek, küfür meclislerinde bulunmak ve oturmaktır. Bu da küfürdür.

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Size kitapta indirildi ki: Eğer Allah'ın ayetleri ile küfür işleniyor ve dalga geçiliyorsa, bu durumda onlar başka konuya geçene kadar onlar ile oturmayın. Eğer öyle yaparsanız (oturursanız), siz de onlardan olursunuz. Şüphe yok ki münafıkların ve kafirlerin hepsini cehennemde bir arada toparlıyacaktır**.[133]

el-Kaide, oy verenleri tekfir etmiyor

1. Misal:

Murcie olan ve dalalete düşmüş Ebu Muhammed el-Makdisi, parti başkanlarının tağut olduklarını zikretse bile, oy verenlerin hepsinin kafir olmadıklarını iddia eder.[134]

Aynı risalede, cehaletin şirk ve küfür konularında dağdaki adam için dahi mazeret olmadığını dile getirdiği halde, bu geçmiş sözü söylemesi zaten akılda bir sorun olduğunu gösterir!

Risalenin başında ne olursa olsun mazeret yok diyor. Cahil olsa bile, okuması ve öğrenmesi lazım diyor. Sonrasında, eğer oy veren kişi kandırılmışsa, bu durumda kafir olmaz, halkların çoğu da bu nedenle oy verirler diyor![135]

Bu Allah'ın dîni ile alay etmek değil midir?

Sırf halkları tekfir etmemek için, bu sapkınca ve azgınca sözleri sarfetmek, hangi edebe uyuyor?

---

[132] Tevbe suresi. 83.ayet. / Zumer suresi. 7.ayet.
[133] Nisa suresi. 140.ayet.
[134] Hukmul Muşareke Fil İntihabat.
[135] Hukmul Muşareke Fil İntihabat. 7-8.s.

2. Misal:

Kafir olan Ebu Muhammed'in öğrencisi Abdullah bin Ahmed el-Ben adlı dinsiz kişi, hocası Ebu Muhammed el-Makdisî dinsizinin oy verenlerin hepsini tekfir etmediğini, hatta demokrasiyi övenlerin bile hepsini tekfir etmediğini dile getirmiştir.

Bunu da kabul edercesine risalesinde zikretmekten uzatnmamıştır![136]

Allah'ın bu konuda el-Kaide'ye ve diğer murcielere reddiyesi:

Allah c.c. kafirlere destek çıkanlar bahsederken şöyle buyurmuştur: **Her kim onları velî (destekçi ve takipçi) edinirse, o da onlardandır**.[137]

Allah c.c. küfür sözü söyliyenler hakkında şöyle buyurmuştur: **Küfür sözünü söylediler ve islamlarından sonra kafir oldular**.[138]

el-Kaide, kanlarını helal saydığı halde, tağutun destekçileri olan askerleri, polisleri ve tağut alimlerini tekfir etmiyor

1. Misal:

Amerika başkanlarına efendi demekten çekinmeyen[139] Eymen ez-Zevahirî, ''Seyyid İmam Abdulkadir bin Abdulaziz''e reddiyesinde, Seyyid İmam'ın tağutların destekçilerini tekfir etmeyeni tekfir etmesi üzerine şöyle der: Bu konuda kendi kardeşleri olan mücahidleri, sırf bu kendi görüşünü kabul etmediler diye tekfir etmektedir.[140]

Derim ki: Mücahid derken kasd ettiği kendi gibi şeytan yolunda savaşan kişilerdir.

---

[136] es-Savaikul Huseyniyye. 7.s.
[137] Maide suresi. 51.ayet.
[138] Tevbe suresi. 74.ayet.
[139] Turkî el-Ben-alî bunu ''Şeyhil Esbek'' adlı eserinde zikreder. (23.s.)
[140] et-Tebrie. 13.s.

İşte net olarak kendisinin ve yanındakilerin tağutların destekçilerini tekfir etmediklerini haykırıyor! En azından bir kısmını tekfir etmediklerini zikrediyor.

2. Misal:

Hakkı görememiş el-Kaide üyeleri, eski hocaları olan Seyyid İmam'a verdikleri reddiyelerinde hep bunu dile getirmişlerdir: Bizler tağutun destekçileri olan her askeri ve polisi tekfir etmiyoruz!

Aynı şekilde Ebu Yahya el-Lîbî, tağutların destekçilerini tek tek tekfir etmeyi aşırılık görür! Hatta bu konuda ''Nezaratun Fil İcmail Kat-î'' (Kesin icma hakkında bakışlar) adlı eerini kaleme almıştır.

Kitabın içinde alimlerden naklettiği sözler ile kendini rezil etmiştir! Alimlerden naklettiği sözler hep tağutun destekçilerinin kafir olduğuna delalet eder. Ama kendisi hala ısrarla bunun aksini iddia eder. Aynı zamanda alimlerin konu üzerindeki bir çok sözlerini de görmemezlikten gelmiştir.

İşte el-Kaidenin genel fikri budur. Bu kişiler arasında en iyi olan kişi, polisleri muayyen ve tek tek tekfir etse bile, onların müslüman görenleri mazeretli görür!

Allah'ın bu konuda el-Kaide'ye ve diğer murcielere reddiyesi:

Allah c.c. tağuta destek çıkanları tekfir ederek şöyle buyurmuştur: **Her kim onları velî (destekçi ve takipçi) edinirse, o da onlardandır**.[141]

el-Kaide Tağuta Muhakeme olanları tekfir etmiyorlar

el-Kaidenin dinsiz hocaları, bu konuda tamamıyla uyumsuzluk içindedirler. Kimileri tağuta muhakeme olanları tekfir ediyor, kimileri tekfir etmiyor.

[141] Maide suresi. 51.ayet.

1. Misal:

Müşrik Ebu Basir et-Tarsûsî, günümüde tağuta muhakeme olanların tekfir edilmemesi gerektiğini zikreder. Ona göre eğer tağuta muhakeme olanlar tekfir edilirse, bütün müslümanlar tekfir edilirmiş!!!

Hatta bu dediği ile kalmamış, bir de Necid imamlarının bu konuda aşırıya kaçtığını iddia etmiştir! Veya sözlerinin tevil edilmesi (saptırılması ve manalarının değiştirilmesi) gerekli imiş![142]

Hatta Allah'tan korkmayan bu kişi, gerektiği zaman gerekilen kişilerin tağutun askerlerine şikayet edilebileceğini iddia eder![143]

Halbuki bu sözü ile uyumsuzluğa düşer. Eğer halk bazı suçlar yaptı diye polislere teslim edilir diyorsa, bu durumda müslümanı kafirin eline gerektiği zaman teslim etmenin caiz olduğunu zikretmesi gerekir! Çünkü Tartusî ve benzerleri, halkları dahi tekfir etmiyorlar.

İşte bu sapkın kişiler bu kadar uyumsuzluk içindedirler.

2. Misal:

İslam dîni düşmanı Ebu Muhammed el-Makdisî, tağuta muhakeme konusunun ihtilaflı bir mesele olduğunu, bu konuda kendisine muhalefet edenlerin de tevil ile mazeretli olduğunu iddia ediyor![144]

Derim ki: Eğer tevil babını böyle açarsak, Allah'ın her yerde olduğunu iddia edenleri bile tekfir etmememiz gerekir. Halbuki bu kişiler de, bizler de Allah2ın her yerde olduğunu tekfir etme konusunda ittifak halindeyiz.

Allah'ın dînini maslahat karşısında satan bu şahsiyetler, bu dedikleri ile sırf kendilerini kandırırlar.

---

[142] Mes-eletut Tehakum İlet Tağut. 3-4.s.
[143] Mes-eletut Tehakum İlet Tağut. 9.s.
[144] Mesela: Hukmut Tehakum Li Gari Şer-illah mukrahen. 3.s. / 4.s.

Böylelikle, Allah'ın dînini yalanlıyan bir kişiyi, tevil adı altında tekfir etmeyerek, kendileri de Allah'ın kafir dediğine kafir dememiş olurlar, bu şekilde kendileri de kafir olurlar. Bkz: **Bakara, 39.ayet**.

Allah'ın bu konuda el-Kaide'ye ve diğer murcielere reddiyesi:

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Eğer Allah'a ve ahiret gününe îman ediyorsanız, her hangi bir konuda anlaşmazlığa düşerseniz, onu Allah'a ve Rasulune geri çevirin (götürün)**.[145]

Derim ki: Görüldüğü gibi bu ayete göre, her hangi bir kişi muhakemede olan tartışmasını ve anlaşmazlığını tağuta iletirse, onun önünde kendini savunursa, bu durumda Allah'a ve ahiret gününe îman etmemiş olur.

Allah c.c. şöyle devam eder: **Sana indirilene ve senden önce indirilene iman ettiklerini iddia edenleri görmedin mi? Onlar tağuta muhakeme olmak isterler. Halbuki onu tekfir etmek ile emrolunmuşlardı. Şeytan ise onları çok fazla dalalete sokmayı istemektedir**.[146]

el-Kaide hocalarının uyumsuzluk içinde olmaları

Kötü olan, bu insanlar îtikadî olarak da birbirlerinden farklı düşünmektedirler. Hem de eserlerinde bir çok ihtilaf söz konusudur. Böyle olduğu halde, birbirlerini tekfir etmemeleri çok ilginçtir.

1. Misal:

Müşriklerden Ebu Mariye el-Kuraşî şöyle der: **Ey sen, eğer tevhidi bilmediğini iddia ediyorsan, bil ki cehalet mazeret değildir. Eğer mazeret olsaydı, bilen bilmeyenden daha hayırlı olurdu**.[147]

---

[145] Nisa suresi. 59.ayet.
[146] Nisa suresi, 60.ayet
[147] Risale İla Şortiy İrakiy.
إن ادعيتَ الجهل بالتوحيدِ الذي هُو حقُ اللهِ على العَبيد، فاعلمْ؛ أنَّ الجَهلَ ليس بعذرٍ، وإلا كانَ مَن جهلَ خيرٌ مِمَّن عَلِمَ

Ama bu kişi, Kam-ul Fitne adlı eserinde, kafirleri tekfir etmeme konusunda cehaleti mazeret görmüştür!

2. Misal:

Cahillerin imamı ve cehaletçi Ebu Katade, Cu-netul Muttayyibin adlı eserinde küfür işleyen cahil kişilere haber ulaşmadığı takdirde tekfir edilemeyeceğini iddia etmiş.

Hemen birkaç sayfa sonra, ilme ulaşma imkanı olduğu zaman tekfir edilmesi gerektiğini iddia etmiştir.[148]

Derim ki: Bu adamlar azıcık Allah'tan korksalar, böyle yapmazlar.

Eğer ilme ulaşma imkanı olmak, cehaleti mazeret saymıyorsa, neden kabirperestleri tekfir etmiyorlar?

Günümüzde bilindiği gibi bütün kabirperetler isteseler ilme ulaşırlar.

O zaman ilme ulaşma imkanları olduğu halde kabirperestleri tekfir etmemek, uyumsuzluk değil de nedir?

Halbuki Allah'ın dînine göre büyük şirkte hiçbir mazeret yoktur. Dağda kalsa bile mazereti olmaz. Nasıl ki bu konuda bir çok ayet vehadis mevcuttur. Araf suresinde buna apaçık bir şekilde delalet eden ayeti biraz önce zikretmiştik.

Tenbih: Ebu Katade, arabistanın kafir alimlerinden olan Abdulaziz bin Baz'ı, cehaleti mazeret görmediğinden tekfirde aşırıya kaçmışlardan addetmektedir![149]

Halbuki bin Baz, sadece işine geldiğinde cehaleti mazeret sayar. Yoksa kendi hükümetinin küfürlerine göz yumduğu bilinmektedir.

Aynı zamanda bu söz ve kendi itirafları ile el-Kaidenin belli konularda İbni Baz gibi murcielerden bile daha fazla murcie oldukları ortaya çıkar.

---

[148] Cu-netul Muttayyibîn. 49.s. Öncesine de bak.
[149] Cu-netul Muttayyibîn. 49.s.

3. Misal:

Müşrik Ebu Katade, cehaleti mazeret görmesi ile birlikte, cehaletçilerin en önemli delilleri olan ''Zatu Envat'' rivayetinin cehalete mazeret olmayacağını zikreder.[150]

4. Misal:

Müşrik Ebu Katade, cehaleti mazeret görmesine rağmen, son zamanlarda hapishanesinden yayınladığı risalesinde şöyle der: **Küfür olan amelleri kolaya almak, kişiyi farkında olmadan küfre sokar**.[151]

Derim ki: Bu söz, tamamen Kuran'a uyan bir sözdür.

Nasıl oluyor da cehaleti mazeret gören birisi böyle diyebilir?

Bu sadece bu kişilerin uyumsuzluk içinde olduklarını gösterir.

---

[150] Cu-netul Muttayyibîn. 68.s. ve devamı …
Zatu Envat hadisi ise, Sahabelerin Allah Rasulunden s.a.v. bir ağaca silahlarını bağlamasını istemeleridir.
Ama müşrikler de silahlarını bir ağaca bağladıkları için, Allah Rasulu s.a.v. o sırada sahabelerin böyle bir şeyi istemelerini beyenmemiş ve doğru görmemiştir.
Mesele budur.
Ama cahiller, burada cehaletin mazeret olduğunu iddia ediyorlar.
Halbuki konunun küfür ile ne alakası var?
(Hadise bkz: el-Cami Yazarı: Tirmizi. Darul Garb bsk. 2180 numaralı rivayet.)
Halbuki hadis zayıftır. Senedinde Sinan bin Ebî Sinan vardır.
Tirmizî'nin hadise sahih demesi de, hadisin bir kısmı içindir. Hepsi için değildir. Zaten sözünün sonu da buna delalet etmektedir.
Tenbih: Bu zikrettiğim bilgiyi Ebu Katade adlı kafir, eserinde zikretmemiştir. Kendisi sadece bu rivayetin şirk ile alakasız olduğunu isbat etmiştir. Bu sözü de doğrudur. Ama keşke diyer sözleri de bu sözü gibi olsa. Diğer sözleri ise maalesef haktan çok uzaktır ve şirk ile doludur.
İnşaAllah meselenin tafsilli açıklamasını cehaletin mazeret olmadığına dair yazacağımız risalede açıklayacağız. Rab'bim hayır varsa yazmayı muvaffak kılsın, amin.

[151] el-Ecvibetul Ömeriyye. 5.s.
Adını el-Ecvibetul Ömeriyye yerine ''el-Ecvibetul Kufriyye'' koysaydı, daha laik ve uygun olurdu. Çünkü kitabın içinde bir çok dalalet ve sapıklık vardır.
إن التهاون في الأعمال المكفرة تُدخلُ المرءَ في الكفر وهو لا يشعر

Bu müşriklerin amaçları şunu demektir: *Bakın, bizler de alimler gibi tekfirde aşırı sözler söylüyoruz, ama bunu kasd etmiyoruz. Sizler de alimlerin sözlerini böyle anlayın!!*

İşte bu müşriklerin amacı, insanları kandırmaktır. Tamamen eski bidatçıların mantığı da budur. Allah'ın sıfatlarını tevil etmek için, hep tevil ile konuşurlar. Böylelikle bu tevillerinin batıl olmadığını isbat etmeye çalışırlar. Günümüzde de alimlerin tekfiri hakkında sözlerini tevil ve tahrif etmeyi başarabilmek için, böyle oyun oynarlar.

5. Misal:

Müşrik Ebu Katade şöyle der: **Allah'tan başkasına ibadet eden kişide hangi cehaletin olduğu muhtemeldir? … Bu cahillik nasıl mazeret olabilir ki?**[152]

Derim ki: Ebu Katade her zaman bu zikrettiği kural üzerinde gitmeyi başarabilseydi, o zaman bütün halkları tekfir etmesi gerekirdi. Ama maalesef bu zikrettiği kural üzere her zaman gitmedi ve bir çok şirke girdi.

6. Misal:

Müşrik Ebu Katade şöyle der: **Cahillik dînin aslında olursa, o zaman (küfre giren) adama kafir denilir**.[153]

Derim ki: Bu dediği doğrudur.

Ama tağuta oy vermek, apaçık bir şirk değil midir?

Eğer öyle ise, neden tağuta oy verenler muayyen olarak tekfir edilmiyor?

İşte bu sözler, bu kişilerin uyumsuzluk içinde olduklarını ve hatta ne dediklerinin farkında olmadıklarını göstermektedir.

Müşrik Ebu Katade, aynı risalesinde utanmadan net olarak der ki: Halk meclisine girenler, küfür işlemişlerdir. Ama küfür işlediklerinde ve küfür taifesine katıldıklarına, onların hepsini tek tek tekfir etmeyiz.[154]

---

[152] el-Ecvibetul Ömeriyye. 10.s.
[153] el-Ecvibetul Ömeriyye. 29.s.

Allah'ın laneti zalim kavmin üzerine olsun[155]. Bu sözü hiç utanmadan nasıl söyliyebilir ki? Hem de aynı risalede zikrettiğim gibi bu sözü ile uyumsuz bir çok söz daha söylemiştir. Bunlar ne dediklerini mi bilmiyorlar? Yoksa dalga mı geçiyorlar?

7. Misal:

Müşrikleri tekfir etmeyen Faris Al Şuveyl ez-Zehranî Ebu Cendel el-Ezdî, ''el-Bahis An Hukmi Katli Efradi Ve Dubbatil Mebahis'' adlı eserinde, cehaletin mazeret olmadığını zikretmiştir.

Halbuki el-Kadie'nin büyük bir kısmı aksini iddia eder!

Sonuç

İşte bu apaçık nakiller, el-Kaide'nin ve onlar dışında olan murcielerin hepsinin Kuran ve Sünnet çizgisinden ayrıldıklarını ve cehennem yoluna girdiklerini göstermektedir.

Şimdi bir mesele daha zikredelim:

el-Kaide fikri üzere olan **Irak Şam Devleti**:

Irak Şam Devletinin el-Kaideden farkları var mıdır?

Irak Şam devleti diye bilinen devlet, tamamıyla kafir bir devlettir. Bunlar, eski el-Kaide fikrinden ayrılmamışlardır. Sözcüleri olan el-Adnanî, bir çok konuşmasında eski el-Kaide hocalarının fikri üzere olduklarını zikreder.

İşte bu gösterir ki, Irak Şam devleti, kafir olan insanlar ile aynı fikri paylaştığını ilan etmiş ve bundan ayrılmamıştır.

---

[154] el-Ecvibetul Ömeriyye. 34.s.
[155] Bkz: Hud suresi. 18.ayet.

Önemli olan, biraz önce el-Kaide hakkında naklettiğimiz görüşlerin hepsi, Irak Şam devleti içinde geçerlidir. En azından, bu kişileri (genel olarak) tekfir etmedikleri sabittir. Eğer aksini iddia ediyorlarsa, bunu îlan etmeleri gereklidir.

Kafir olan halîfelerinin Eymen ez-Zevahirî'yi emîri olarak görmesi:

Irak Şam'ın yeni halifesi olan Ebu Bekir İbrahim adlı kişi, apaçık bir şekilde Zevahirî hakkında şöyle demiştir: Allah'ın dînine göre sizlerin bizler için veliyyulemir olduğunuza inanıyorum.[156]

Derim ki: Kafiri müslüman gören kişilerin halleri budur işte.

Eğer durum bu ise, bu kafir halifenin müslüman olması için bu küfürlerinden tevbe etmesi gereklidir. Ama bizler tevbe etmediğini biliyoruz ve zaten etmedi.

Devletin müftüleri, cehaleti mazeret görenleri müslüman görüyorlar!

Bu kişilerin en büyük küfürlerinden birisi de, cehaleti mazeret görenleri tekfir etmemeleridir. Bunu da en bariz müftürleri olan, hatta vidyolarını yaydıkları Ebu Sufyan es-Sulemi net olarak söylemiştir.[157]

Kafirlere biyat etmek küfürdür

Bu kural, müslümanlar arasında ittifak edilen bir kuraldır. Zaten kafire biyat etmek için, kişinin bir çok küfür sözü söylemesi lazımdır. Nasıl ki bunu kafirlere biyat edenlerde net olarak görüyoruz. Bu kişiler biyat ediyorlar, onların emir olduklarını îlan ediyorlar.

[156] Bunu Eymen ez-Zevahirî yayınlamıştır. Irak devletinin de bunu inkar ettiğini hiç duymadık. Hatta hala bu bilgi sabit olarak yayınlanıyor.
es-Savaikul Hueyniyye. 18.s.

[157] Bu sapkınların müftüsü olan Ebu Sufyan es-Sulemî adlı kişi, twitter adresinde (turky_albinali) bunu apaçık bir şekilde îlan etmiştir.
Net olarak der ki:
O kişinin cehaleti mazeret görenleri tekfir etmesine gelince, bunu bu güne kadar asla ve asla hiç kimse söylemiştir!!
قوله بتكفير العاذر بالجهل لم يسبقه إليه أحد قط

Kafiri müslümanın emiri görmekten daha büyük bir küfür olabilir mi? Veya bundan daha fazla nasıl kafir kişi velî edinilebilir ki?

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **O gün, bütün insanları imamları (takip ettikleri kişi) ile çağıracağız. Her kimin kitabı sağından verilirse, bu durumda onlar kitaplarını okurlar ve kıl kadar (bile) hiç zulüm görmezler.**

Her kim de dünyada kör ise, ahirette de kör olacak ve hatta daha fazla dalalet yolunda olacaktır.[158]

Derim ki: Ayette körlükten kasıd, kalbin kör olması ve îmanı görememe körlüğüdür. Nasıl ki ayete baktığımızda bu çok net bir şekilde anlaşılmaktadır.

Taberî r.h. ayetin tefsirinde şöyle demiştir: **O gün herkesi, dünyada takip ettikleri ve önder saydıkları kişiler ile birlikte çağıracağız, manasındadır**.[159]

İbni Abbas'tan bu ayetin tefsirinde şöyle dediği nakledilmiştir: **O gün, kendi zamanlarında olan ve kendilerini hidayete veya dalalete davet eden imamları ile çağırılırlar**.[160]

Derim ki: Bunu farklı metinler ile el-Mukri Mekkî, Hafız İbni Ebî Hatim ve Begavi kabul edercesine nakletmişlerdir.

Dikkat ettiğimizde, Allah c.c. burada herkesi imamları ile çağıracağını haber vermektedir.

O zaman anlarız ki Irak Şam devleti gibi kafirleri emirleri olarak görenler, veya onlara biyat edenler apaçık bir şekilde kafirdirler. Onları velî ve dost edinmişlerdir. Bu küfür yolunda mücadele verdiklerinden, islamdan sıyrılmışlardır.

Eğer müslüman olmak istiyorlarsa, derhal bu kafir devletten ayrılmaları ve küfürlerinden tevbe etmeleri gerekir. Yoksa bilsinler ki, ahirette Irak Şam

---

[158] İsra suresi. 71.ayet.
[159] Tefsirut Taberî. Darul Hadis bsk. 7.clt. 777.s.
[160] Mealimut Tenzîl. Yazarı: Begavî. 5.clt. 109.s. Taybe bsk. / et-Tefsir. Yazarı: İbni Ebî Hatim. Senedsiz ve kabul edercesine nakletmiştir. 7.clt. 2339.s. 13345 numaralı rivayet. Nezzar bsk. / el-Hidaye. Yazarı: Mekkî r.h. 6.clt. 4250.s.

devleti ile birlikte çağırılacaklar, bu kişilerin cehenneme atıldıkları gibi atılacaklardır. Allah korusun …

Eğer Allah c.c. bu kişiler için hayrı irade ederse, Rab'bim onları islama sokacaktır inşaAllah. Eğer bu kişilerin dalaletleri son nokta ise, bu durumda dalaleti seçeni de Allah c.c. hidayete erdirmez.

Hamas Kafirleri

Hamas adlı örgüt, bildiğimiz gibi Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyi terk etmişlerdir. Yıllardan beri demokrasi ile yönetmektedirler.

Onların küfürleri için birçok delil zikretmenin luzumu yoktur. Onlar için Allah'ın c.c. şu sözleri bile yeterlidir:

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Allah'ın indirdiği ile hükmetyenler, kafirlerin ta kendileridirler**.[161]

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Hükümde Ona (Allah'a) hiç kimse ortak olamaz**.[162]

Derim ki: Bu ayetleri gören kişi, artık Hamas gibi şeriatı terk etmiş ve küfür ile yönetmiş bir grubun kafir olduğunda hiç şüphe etmemelidir. Bunlar kafirlerdir.

Sonsöz

İşte bu, akıl sahibi olan kişiler için zikrettiğim nasihatlerden ibarettir.

Akıllarını birkaç menfaat karşısında satmış kişilere gelince, onlar hakkında Allah'ın şu dediğini diyorum: **Onlar ölene kadar, onları körlükleri ile başbaşa bırak**.[163]

---

[161] Maide suresi. 44.ayetin sonu.
[162] Kehf suresi. 26.ayetin bir kısmı.

Biz müslümanların davetine karşı mücadele veren kafirlere de şöyle diyorum: **Aramızdaki vaad ve görüşme vakti, kıyamettir**.

Sizden ayrıldık, beraat ettik, sizleri tekfir ettik ve buğz ettik. Hem dünyada, hem de ahirette bizim düşmanlarımızsınız. İslam'a ve müslümanlara bu küfürleriniz ve fitneleriniz ile zarar vermeniz karşısında, Rab'bimiz ve ilahımız olan Allah c.c. size hakkı ve adaleti ile hüküm verecektir.

Allah c.c. kafirler hakkında şöyle buyurmuştur: **Topluluk yakında yenilecek ve onlar arkalarını dönüp kaçacaklar**.

Onların vaadi (buluşulacağı vakit) kıyamettir. Kıyamet çok şiddetli ve çok zordur.[164]

Hakkı görmediği halde, ilmi bir karış bile olmadığı halde geçip de ümmeti Muhammed'in s.a.v. başına kendini alim adamış, emanete hiyanet etmiş şu cahil kafirlere de diyorum ki: **Siz ve takipçileriniz için yaşasın cehennem**.

Hz. Ebu Bekir r.a. şöyle demiştir: **Her kim ümmeti Muhammed'den her hangi bir konuda başa geçirilirse, sonra da Allah'ın kitabını hakkı ile eda etmez ise, bu durumda Allah'ın laneti üzerine olsun**.[165]

Umarım bu kısa risale ile birçok kişiye Rab'bim hakkı gösterir, kendi sapkın mezheplerinin küfürlerini görürler, sonra tevbe edip müslüman olurlar.

Müslüman kardeşlerime de diyorum ki:

Bilin ki Kafirler çok olduğundan, yer yüzündeki düşmanlarımız çok. Allah'a düşman olan herkes bizim düşmanımızdır.

İşte bu nedenle bilmeliyiz ki kafirler yer yüzünde tek hak taife olan bizlere ellerinden gelen her şekli ile karşı gelecek ve mücadele vereceklerdir. Yahudilerden hristiyanlara kadar, Putperestlerden sofilere kadar, Rafizi'lerden

---

[163] Muminun suresi. 54.ayet.
[164] Kamer surei. 46.ayet.
[165] el-Mucalese ve Cevahirul İlm. Yazarı: Deyneverî. 4.clt. 279.s. İbni Hazm bsk. Senedi Sahihtir. / Camiul Esaril Kavliyye. Yazarı: Atıf Hammad. 183.s. Fadile bsk.

hadis inkarcılarına ve mutezileye kadar, Murcielerden İbadiyye'ye kadar, bunların hepsi ellerinden geldiğince biz muvahhidlere karşı geleceklerdir.

O zaman sabredelim ve Allah'ın dîninden asla ayrılmayalım.

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Ey îman edenler, kendi nefislerinizi ve ailelerinizi ateşten koruyun** … [166]

Derim ki: Kendimizi ateşten korumamız, ancak ve ancak Allah'ın bize emrettiği gibi kendimizi îtikadî olarak, amelî olarak ve cihad yönü olarak geliştirmemiz ve bu yolda çaba sarfetmemiz ile olabilir.

Allah c.c. şöyle buyurmuştur: **Ey îman edenler, etrafınızdaki kafirler ile savaşın. Onlar sizde sertlik bulsunlar. Bilin ki Allah muttakîler ile beraberdir**.[167]

En son sözüm: Hamd tek olan Rab'bim Allah'a olsun.

Ebu Musa el-Medenî

[166] Tahrim suresi. 6.ayetin başı.
[167] Tevbe suresi. 123.ayet.